

12. i.
16
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

DE PLURIMIS MENDIS PURGATA,

ET

NOTIS ILLUSTRATA.

MUSEUM
BRITANICUM
A THOMA NORTHMORE, A. B.

ET SOCIET. ANTIQ. LOND. SOC.

L O N D I N I :

Ex Officinâ THOMÆ et GULIELMI SPILSBURY, in Vico
vulgò dicto *Snowbill*.

Et veneunt apud J. DEIGHTON, No. 274, *Holborn*; J. et J. MERRILL,
Cantab. et J. FLETCHER, *Oxon.*

M.DCC.XCI.

14

THE PHOTOGRAPHIC

ALBUM

DE PICTURIS REBUS PURGANT

ET

NOTIS ILLUSTRATA

ET SOCIET. ANTIQ. LOND. SOC.

LONDON

EX OFFIC. THOMAS AGNEW & SONS, LTD.

Printed and Published by THOMAS AGNEW & SONS, LTD.,
15, Abchurch Lane, LONDON, E.C. 4.

REVERENDO ADMODUM
GULIELMO BENNET,

EPISCOPO CORCAGIENSI ET ROSSENSI,

ELEGANTIORUM LITERARUM OMNIUM

CULTORI STUDIOSISSIMO,

JUDICIQUE OPTIMO,

HANC *TRYPHIODORI* EDITIONEM,

AMICITIÆ HAUD TENUIS

PERTENUE MONUMENTUM

VOVET ET DEVOVET

THOMAS NORTHMORE.

REVEREND AMBROSIO

CULLEMO B. W. A.

INSTITUTION FOR THE

ENLIGHTENED LITERARY

CHURCH OF THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

L. E.

A LONGO Sermone, longisque Adnotationibus, utpote Rebus Lectoris Tempora inutiliter morantibus, semper et quam maximè abhorrebam ; igitur quæ te, benevole, admonendum esse velim, paucissimis absolvam.

Editiones quibus utor sunt hæ duo : Oxoniensis, a *Jacobo Merrick*, A. D. 1741 ; et Florentina, ab *Ang. Mar. Bandinio* edita, A. D. 1765. De hæc varias Lectiones Literis A. B. notatas deprompsi, et quid hæ Literæ sibi velint, ex his *Bandinii* Verbis discendum est. “ Antiquos Mediceæ Laurentianæ Bibliothecæ Codices MSS. deprompsimus. Primus est Plut. XXXII. “ Cod. XVI. chartac. in 4. fec. xiv. optimæ

“ Notæ, quem indicabimus Literâ A. Alter
 “ est Plut. XXXI. Cod. XXVII. item char-
 “ tac. in 8. sec. xv. quem Literâ B. de-
 “ signamus.”

De *Tryphiodori* Vitâ aut Scriptis, equidem
 nihil dicam; sed Lectorem refero ad erudi-
 tam *Merrickii* Tractationem, Anglicæ ejus
 Versioni præfixam: Curas solummodo meas
 in hoc contuli, ut Mendarum aliquot, quæ ad
 hunc usque Diem pulchrum Poemation in-
 quinavere, Studio omni delerem; si quid vo-
 luerim consecutus sim, judicet æquus Lector.
 Versionem quidem nullam adjeci, quia, cum
Brunckio, verissimum esse judico quod pro-
 fessus est *Rubnkenius*, melius esse Græcos Poetas
 ignorare, quam ex *Versione* cognoscere. An-
 tequam autem Manus a Chartis amoveam,
 haud possum quin hanc Occasionem amplectar
 in medium proferendi, quanta mihi cumula-

verit Beneficia Criticus de Literis optimè
promeritus *Gilbertus Wakefield*, cui non so-
lùm debeo plurimas in hunc nostrum Adno-
tationes, sed fermè omnes meos in Græcis
Literis Profectus.

Vale, Lector; et adrideant tibi hi primi
Juvenis Conatus!

Adspiret primo Fortuna Labori!

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

[11-11-11]

venti Beati Giovanni de' Santi e
quindici Beati Giovanni de' Santi e
l'ora dopo quindici anni e
trenta, del detto anno e
L'anno Proibito.

Vale l'ora e
L'anno Proibito.

L'anno Proibito.

L'anno Proibito.

208

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ,
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ καὶ ΕΠΟΠΟΙΟΥ,
ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

ΤΕΡΜΑ πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο,
Καὶ λόχον, Αργείης ἱππήλατον ἔργον Αθήνης,
Αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνῆσα,
Εννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔρην ἀνδρῶν
Κεκριμένε πολέμοιο ταχείῃ λύσον αἰοιδῇ. 5

Ἦδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένε λυκάβαντος,
Γιγαστὴρ τετάνυστο Φόνων ἀκόρητ'· Ἐνὺ
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσιν. ἐναιρομένων δ' ἄρα Φώτων,
Δ'εράτα κεκμήκει, ξιφέων δ' ἐθνησκον ἀπειλαί·
Σθέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἑλικτὴ 10
Ἀρμονίῃ ριχθεῖσα Φερεσσακέων τελαμώνων·
Ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δ' ἔπον ἀκόντων·
Λύετο καμπύλα τόξα, κατέρεον ὠκείες ἰοί.
Ἴπποι δ' οἱ μὲν ἀνευθεν ἀεργιλῆς ἐπὶ Φάτις
Οἰκλῆα κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔσενον ἵππους, 15
Οἱ δ' αὐτὰς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.

Κεῖτο δὲ Πιλείδης, κατέχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
 Αντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ γέρον ὠδύρετο Νέσῳ·
 Αἴας δ', αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἔλκει λύσας,
 Φάσσανον ἐχθρὸν ἔλκε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ. 20
 Τρωσὶ δὲ, λωβητοῖσιν ὕφ' Ἐκτορῷ ἐλκυθμοῖσι
 Μυρομένοις, εἰ μὲνον ἦν ἐπιδήμιον ἄλγος·
 Ἀλλὰ καὶ ἄλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες,
 Δάκρυσιν ἡμείβοντο πολυγλώσσω ἐπικέρῳ·
 Κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τὸν ὥτε μήτηρ 25
 Ἐς Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ,
 Δαρὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο πρῶτον·
 Καὶ δολίην ὑπὸ νύκτι κακῶ πεπεδημένον ὕπνῳ
 Ρῆσον μὲν Θρήϊκες ἐκώκουν· ἢ δ' ἐπὶ πύλῳ
 Μέμνονα εὐραίνῃ νεφέλῃ ἐνεδύσατο μήτηρ, 30
 Φέγγ' ὑποκέυσασα κατηφέος ἡματος Ἠώς.
 Αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
 Κοπλόμεναι περὶ κύκλον ἀθιλέα ὄμφρα καμάξῃ,
 Παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
 Ἦτε πολυζέينوιο χορὸν πολέμοιο μολῶσα, 35
 Θιλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασε νέφ' ἀνδρῶν
 Νῆας ἐς ἀγχιάλῃ· μελέη δὲ εἰ μὲνος ὑπὸ σῆας
 Καὶ κλάνε καὶ σύλῃσε καὶ ἐκτερέϊξεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσὶναι δ' ἐτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργῳ
 Ἰλῷ, ἀκλινέσσιν ἐπεμβεβανῖα θεμέλοισι· 40
 Ἀμβολίῃ δ' ἥσχαλλε δυσαχθεῖ λαὸς Ἀχαιῶν,
 Καὶ νῦν κεν ὑπατίοισι ὑποκλήσασα πόνοισι,

Ακάματός περ ἔῃσα, μάτην ἵδρωσεν Αθήνη,
 Εἰ μὴ, Διὶ Φόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἑάσας,
 Ἰλίοδε Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένῳ ἤλυθε μάντις. 45
 Οἷα δὲ περ μογέοντι χαριζόμενος Μενελάω,
 Οψιτέλεσον ὀλεθρον ἔη μανιεύσατο πᾶτρη.
 Οἱ δὲ, βαρυζήλοιο θεοπροπίης Ελένοιο,
 Αὐτίκα μικεδανοῖο μόθῳ τέλῳ ἤρηναντο.
 Καὶ Σκύρον μὲν ἔβανε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ, 50
 Υἱὸς Ἀχιλλῆῳ καὶ ἐπαινῆς Διίδαμείης·
 Μήπω δ' εὐφύεσσιν ἐκλίζων κροτάφοισι,
 Ἀλκὴν πατρός ἔφανε, νέος περ εἷων πολέμικῆς.
 Ἦλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὼν βρέτας ἀγνὸν ἄγασα,
 Λήϊσθι μὲν ἔῃσα, Φίλοις δ' ἐπὶ κερὸς Αθήνη. 55

Ἦδη καὶ βελήσι θεῆς ὑποεργὸς Επειὸς,
 Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει
 Καὶ δὴ τέμνετο δῶρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβανε
 Ἰδὴς ἐξ αὐτῆς, ὀπόθεν καὶ πρὸς θε Φέρεκλῳ
 Νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκμήνατο, πῆματος ἀρχήν. 60
 Ποίει δ' εὐρυτάτης μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυίαν
 Γαστέρα, κοιλῆνας ὅσῳσον νεὸς ἀμφιελίσσης
 Ορεθὸν ἐπὶ σάθμην μέγεδος τορνύσατο τέκλων.
 Αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσι ἐπῆξε,
 Ξανθῷ πορφυρόπεζαν ἐπὶ πῆνας τρίχα χρυσῷ. 65
 Ἡ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος αὐχένι κυρτῷ,
 Ἐκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
 Οφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπας ἐν δυσὶ κύκλοις

Γλαυκῆς βρυύλλοιο, καὶ αἰμαλῆς ἀμεθύσε.
 Τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροῖης, 70
 Γλαυκῶν Φονίσσοντο λίθων ἐλίκεσσι ὀπωπαί.
 Αργυρέες δ' ἐχάραζεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
 Ἀκρα δακύν σπεύδοντας εὐςρέπλοιο χαλκῷ.
 Καὶ σόματος μεγάλιο λαθῶν ἀνέωξε κελεύθους,
 Ἀνδράσι κευδομένοισι παλῖρον ἄσθμα φυλάσσων· 75
 Καὶ διὰ μυκλήρων Φυσίζοος ἔπνε' αὐτμή.
 Οὐατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄριρε
 Ορεθὰ μάλ'· αἶεν ἔτοιμα μένεν σάλπιγγ' ἀκσύν.
 Νῶτα δ' ὁμῶς λαγόνεσσι συνήρμοσε, καὶ ῥάχιν ὑγρὴν·
 Ἰσχία τε γλαστοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψε. 80
 Σύρετο δὲ τρυμνοῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν ἔκλυτος ἔρῃ,
 Ἀμπελος ὥς γναμπλοῖσι κατελκομένη θυσάνοισι.
 Οἱ δὲ πόδες βαλλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσι,
 Ἀπτερον ὥσπερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὀπλίζεσθαι,
 Οὕτως ἠπεύγοντο· μένεν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη· 85
 Οὐ μὲν ἐπὶ κνήμῃσιν ἀχαλκῆες ἔζεχον ὀπλαί,
 Μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατεσφῆκωντο χελώνης,
 Ἀπλόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῷ·
 Κληῖσιν μὲν ἔθηκε θύρην, καὶ κλίμακα τυκλῆν,
 Ἡ μὲν ὅπως, αἰδηλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα, 90
 Ἐνθα καὶ ἐνθα φέρῃσι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
 Ἡ δ' ἵνα λυομένη τε, καὶ ἔμπεδον εἰς ἐν ἴσθα,
 Εἴη σφὶν κατ' ὑπερθεὺς ὁδός, καὶ νέρθευς ὀρεῖσαι.
 Ἀμφὶ δὲ μιν, λευκοῖο κατ' αὐχένος ἡδὲ γενείων,

Ανδρῶν πορφύρεοισι πᾶριζ ἔζωσεν ἱμάντων,
 Καὶ σκολιῆς ἐλίκεσσαν ἀναγναίοιο χαλινῶ,
 Κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνεϊ χαλκῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα κάμει μενεδήϊον ἵππον,
 Κύκλον εὐκνήμιδα ποδῶν ὑπέδηκεν ἐκάσῳ,
 Ελκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἴη,
 Μὴδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύη.

95

100

Ὡς ὁ μὲν ἐξήστραπτο φόβῳ, καὶ κάλλει πολλῶ,
 Εὐρύς δ' ὑψιλός τε· τὸν οὐδὲ κεν ἀγνήσαιτο,
 Εἴ μιν ζῶν ἔτευξεν, ἐλαυνόμεν ἵππιος Ἀρης.
 Ἀμφὶ δὲ μιν μέγα τείχος ἐλήλατο, μὴ τις Ἀχαιῶν
 Πρὶν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπτυσαν ἀνάφη.
 Οἱ δὲ, Μυκηναῖες Ἀγαμέμνονι ἐγγύθι νηὶς,
 Λαῶν ὀρτυμένων ὁμαδὸν καὶ κῦμα Φυγόντες,
 Ες βελὴν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Ἀχαιῶν.
 Ἡ δὲ, τανυφθόγῳιο δέμας κήρυκος ἐλῶσα,
 Συμφράδμων Οδυσῆϊ παρίστατα θῆρις Αθήνη,
 Ἀνδρὸς ἐπιχρεῖσα μελίχρεοι νέκταρι Φωνήν.
 Αὐτὰρ ὁ, δαιμονίῃσι νόον βελήσιν ἐλίσσων,
 Πρῶτα μὲν ἐσήκει κενεόφρονι ἀνδρὶ εἰακῶς,
 Οἰματος ἀσρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·
 Αφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,
 Δεινὸν ἀνεβρόντισε, καί, ἠερίης ἄτε πηγῆς,
 Εξέχεε μέγα κῦμα μελισσάγῃ νιφετοῖο.

105

110

115

“ ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κρίφιος λόχος ἐκτετέλεσται,
 “ Χερσὶ μὲν ἀνδρομέησιν, αὐτὰρ βελήσιν Αθήνης.

120

- “ Ὑμεῖς δ', οἳ τε μάλισα ἀποοῖδατε καρτεῖ χειρῶν,
 “ Πρόφρονες ἀλκίηνι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
 “ Σπέσθε μοι· ἔ γάρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντας
 “ Μοχθίζεν ἀτέλεστα καὶ ἀχρεά γηράσκοντας,
 “ Ἀλλὰ χρὴ ζῶντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι, 125
 “ Ἡ θανάτῳ βροτόεντι κακολεῆς αἰσχος ἀλύξαι.
 “ Ἡμῖν θαλπωραὶ προφερέσθαι ἥπερ ἐκείνοις·
 “ Εἰ μὴ περ σφραδοῖτο, καὶ ἀρχαίοιο δράκοντος,
 “ Καὶ καλῆς πλατάνοιο, καὶ ὠκυμόροισ ἐπὶ τέκνοις
 “ Μιτῆρος ἐλκομένης, ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν. 130
 “ Εἰ δὲ θεοπροπῆσι γέρον ἀνεβάλλετο Κάλχας,
 “ Ἀλλὰ καὶ ὥς Ελένοιο μετήλυδος ὀμφιτῆρ'·
 “ Μαντοσύναι καλέσθην ἐτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
 “ Τῶνέ κ' αἰ μοι πείθεσθε, καὶ ἱππεῖν ἐπὶ νηδὺν
 “ Θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος 135
 “ Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
 “ Ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἐὼν κακὸν ἀμφαραπῶντες.
 “ Οἳ δ' ἄλλοι τρύμναμα μεδίετε πείσματα νηῶν,
 “ Πῦρ ἴδιον πλεκῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·
 “ Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαῖν χθονὸς ἀκτῆν, 140
 “ Πλώετε πανσυδὴ ψευδώνυμον οἴκαδε νόσον,
 “ Εἰσόκεν, εὐόμοις τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς,
 “ Ὑμμι συναχρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
 “ Σημαίνει παλίνροσον ἐπίπλοον ἐσπέρειον πῶρ.
 “ Καὶ τότε μήτε τις ὄκνη· ἐπεγομένων ἐρστάων 145
 “ Γηγέσθω, μήτ' ἄλλο φόβος νέφος, οἷά τε νύκτες

“ Ανδρώποισι φέρων ἐλαφρῶ δείματα θυμῷ.
 “ Εἶω δὲ παρτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιον αἰδώς.
 “ Μῆτέ τις αἰσχύνειεν ἐὼν κλέος, ὥς κεν ἔκαστος
 “ Ἀξίον ὦν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἵπποσυνάων.” 150

Ὡς φάμεν βελῆς ἐξήϊε· τοῖο δὲ μύθοις
 Πρῶτος ἐφωμάρτισε Νεοπτόλεμον θεοειδῆς,
 Πῶλος ἄτε δροσθένιος ἐπεγόμενος πεδίοιο,
 Ὅς τε, νεοζυγέσσιν ἀγαλλόμενον Φαλάροισι,
 Εἶδασε καὶ μάστιγα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλὴν. 155

Τυδείδης δ’ ἐπὶ ὄρσσε Νεοπτόλεμον Διομήδης,
 Θαυμάζων, ὅτι τοῖον ἦν καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
 Ἔσπετο καὶ Κυανίππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιδῶ
 Τυδείης, θαλάμοιο μινυθαδίοιο τυχεῖσα,
 Ωκυμόρῳ τέκε παῖδα σαρκεστώλῳ Αἰγιαλῆϊ. 160

Ἔθηκε Μενέλαον· ἄγε δὲ νῦν ἄγριος ὁρμή
 Διὶ Φόβῳ ποτὶ δῆρην, ἀπηνεῖ δ’ ἔζετο θυμῷ,
 Δεύτερον ἀρπακτῆρα γάμῳ λελημένος εὐρεῖν.
 Τῷ δ’ ἐπὶ Λοκρὸς ὄρσσε Οἰλῆον ταχὺς υἱός,
 Εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, ἔδ’ ἐπὶ κέραις 165
 Μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησε δὲ καὶ ἄλλον,
 Κριτῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.

Νεσφρίδης δ’ ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης,
 Καὶ Τελαμώνιον υἱὸς ἐκηβόλος ἦε Τεῦκρος·
 Τοῖσι δ’ ἐπ’ Ἀδμήτῳ πᾶσις πολυΐππος ἀνέστη 170
 Εὐμήλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
 Εὖ εἰδὼς ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσαιτες

Ἦδη Τρώϊον ἄστυ καὶ διππεύσουσιν Ἀχαιοί.
 Οὐδὲ μὲν εἴδ' οἱ ἔλαφθεν ἀποσρεφθέντες ἀρωγῆς,
 Εὐρύπυλός τ' Εὐαίμωνίδης, ἀγαθὸς τε Δαρειεύς, 175
 Διημφόων τ', Ἀκάμας τε, δύνω Θιολήϊα τέκνα.
 Ορτυγίδης τ' Ἀνίλλος, ὃν αὐτῷδι ταννείωτα
 Ἰππῶ δακρύσαντες ἐνικτερεῖζαν Ἀχαιοί·
 Πηνελέως τε, Μέγης τε, καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήτωρ,
 Ἰφδάμας τε, καὶ Εὐρυδάμας, Πελῖος γενέθλι, 180
 Τάφῳ δ' Ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕδατος αὐτὲ
 Τέχνης ἀγλαόμνις ἦν ἐπέβαιεν Ἐπειός.
 Εὐζάμενοι δὲ ἔπειτα Διὸς γλαυκῶπιδι κῆρι,
 Ἰππεῖν ἔσπευδαν ἐς ὀλκάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
 Ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν 185
 Δαῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι, παννιμέριοι λοχῶντες,
 Τειρόμενοι βαρυθεῖεν ἀτερπεί γεγάτα λιμῶ,
 Ὡς δ' ὅποτε κρυμαῖσιν ἀελλοπαδῶν κεφαλῶν
 Ἠέρα παχνώσασα χιῶν ἐπάλυνεν ἀρῆρας,
 Τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥαόν· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης 190
 Οἶον καλάθρων ἄνθρωποι κυβισιτήρι κυδομήν,
 Δεῖπον ὑποπλήξαντες ὀρειτρεφῆος πόσιμοιο,
 Θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πλῆχρα κοιλάδας εἰνῆς,
 Σιγῇ φρεκαλέσιν ἐπὶ πλευρῇσι μένοντες,
 Τλήμονες ἐκδέχονται τότε παύεται δμβριμον ὕδωρ 195
 Ὡς οἱ γε, γλαφυροῖα διὰ ξυλόχοιο θαρσύνες,
 Ἀτλήτῃς ἀνέχοντο πόνους ἀκμήτες Ἀχαιοί.
 Τοῖσι δ' ἐπεκλήϊσσε δύστην ἐγκύμον· Ἰππῶ

Πισὸς ἀτεκμάρτοιο λόχῳ πυλαωρὸς Οδυσσεύς.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἔζετο· τῷ δὲ οἱ ἄμφω 200
 Οφθαλμῷ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρησῖν Ἀχαιῶς
 Χῦσαι λαΐνον ἔρκος εὐγνάμπλοισι μακέλλαις,
 Ἴππον ὅπερ κεκάλυπτο· θέλε δὲ ἐ γυμνὸν εἶσαι,
 Τηλεφάνης ἵνα πᾶσιν ἔην χάριν ἀνδράσι πέμπῃ· 205
 Καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐΦημοσύνη βασιλῆϊ.
 Ἥλιος δ' ὅτε νύκτα παλίσκιον ἀνδράσιν ἔλκων
 Ες δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκιδόλον ἔτραπεν ἦώ,
 Δι' τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν αὐτῇ
 Φεύγειν ἀγγελίσσα, καὶ ἐλκέμεν εἰς ἅλα κοιλὴν 210
 Νῆας εὐκραίρας, ἀνά τε περὶ νῆσια λῦσαι·
 Εὐθα δὲ περὶ κέντρος ἀνασχόμενοι περὶ ὀρμὴν,
 Ερκεὰ τε πρήσαντες εὐσταθέων κλισιάων,
 Νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ροιτειάδος ἀκτῆς
 Ορμον εἰς ἀντιπέραιον εὐσεφάνε Τενέδοιο, 215
 Γλαυκὸν ἀναπλῦσσοντες ὕδωρ Αἰθαμανίδος Ἑλλης.
 Μῆνος δὲ πλεγεῖσιν ἐκείσιν ἡγεῖα χαράχθεις
 Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
 Κρυπλὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πῆματα κεύθων.
 Ὡς δ' ὁπότε σαλίσσῃ λίνον περικυκλώσαντες 220
 Θηρσὶν ὀρειπλανέεσσι λόχον πολύωπον ἔπηξαν
 Ἀνέρες ἀγρευτῆρες, ὁ δὲ κριδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων
 Λαδρίδιος περὶ νηυσὶν ὑπὸ πτόρδοισι δεδμηκώς
 Δίκτυα, παπταίνων ἔλαθε Διόσκοπος ἀνὴρ·

Ως τότε, λωβητοῖσι περὶ σικλὸς μελέεσσι, 225
 Τροίῃ λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· καδδὲ οἱ ὦμας
 Ελκεσι ποικιλοῖσιν ἐπέρεε νήχυτον αἶμα.
 Ἡ δὲ περὶ κλισίῃσιν ἐμαίνετο παννυχίῃ Φλόξ,
 Καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδνέα Φοιτάδι ῥιπῇ.
 ἩΦαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας 230
 Παντοίας ἐτίνασεν ἐπιπνέουσα καὶ αὐτὴ
 Μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς Φαεσίμβροτος Ἥρη.
 Ἦδη δὲ Τρώεσσι καὶ Ἰλιάδεσσι γυναῖξί
 Ορθρον ὑπὸ σκιδένῃα πολύθερος ἤλυθε Φήμη,
 Δίῳ ἀγγέλλουσα φόβον σημάλοιε καπνῷ. 235
 Αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
 Πεζοί· δ' ἵππῆές τε· καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
 Διζόμενοι μὴ πᾶσις ἔνν δόλος ἄλλοθ' Ἀχαιῶν.
 Οἱ δὲ, θοῶς ἔρῃας ὑποζεύξαντες ἀπῆναις,
 Ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῇ· 240
 Ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
 Θαλπόμενοι περὶ πασὶν ὅσας λίπε Φοῖνις Ἀρης,
 Οσσομένοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον· ἔ μὲν ἔμελλον
 Γηθήσειν ἐπὶ δῖόν· ἐπεὶ Διὸς ἤλυθε βελή.
 Οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππε, 245
 Θαυμασαν ἀμφιχυθέντες, αἳ τ' ἠχήεντες ἰδόντες
 Αἰετὸν ἀλκήεντα περικλάζουσι κολοιοί.
 Τοῖσιν δὲ τριχεῖα καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βελή·
 Οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθεῖ κεκμηῶτες,
 Ἴππον ἀπεχθόμενοι, ἐπεὶ πᾶσις ἔργον Ἀχαιῶν, 250

Ἡθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κριμνοῖσιν ἀράξαι,
 Ἡὲ καὶ ἀμφοιτόμοισι διαρῆξαι πελέκεσσι·
 Οἱ δὲ, νεοζέεοιο πεποιδότες ἔργμασι τέχνης,
 Ἀθανάτοισ ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
 Ὑσερον Ἀργεῖοιο μόθῳ σημήϊον εἶναι. 255

Φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα θυῖα κομίζων
 Τυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο Φάνη κεκακωμένῳ ἀνὴρ·
 Αἵματι δὲ σμῶδης ἀεικέα βεβριθυῖαι,
 Ἰχθυα λωθήεντα θεῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
 Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπάροιθεν ἑλυσθεῖς, 260
 Ἰκεσίοις παλάμῃσι παλαιῶν ἤφατο γένων,
 Λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴαχε μῦθον·

“ Ἄνδρα μὲν Ἀργεῖοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεήσεις,
 “ Τρώων δὲ ρυτῆρα καὶ ἄσεῳ εἴ με σώσεις,
 “ Δαρδανίδῃ σκηπτέχῃ, καὶ ὕσατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν, 265
 “ Οἷά με λωθήσαντο θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες,
 “ Οὐδὲν ἀλτραπεῖνοντα, κακοὶ καὶ ἀπνηέες αἰεὶ·
 “ Ὡς μὲν Ἀχιλλεῖῳ γέρας ἤρπασαν Αἰακίδαο,
 “ Ὡδὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῳ,
 “ Ἐκτεταν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην· 270
 “ Καὶ νῦν οἷά μ' ἔρξαν ἀτάσθαλοι, ἔνεκα Φεύγεν
 “ Οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένεν δ' ἐκέλευον ἐταίρους·
 “ Οἱ δὲ, νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντες,
 “ Εἵματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίῃσι δ' ἱμάσθλαις
 “ Πᾶν δέμας ἐτήσαντες, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκτῇ. 275
 “ Ἀλλὰ μάκαρ πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίοιο·

- “ Χάρμα γὰρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἑάσῃς
 “ Χερσὶν ὑπὸ Τρώων ἱκέτην καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι.
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ πάντεςσιν ὑπάρχει· ἔσσομαι ὑμῖν,
 “ Μηκέτι δαιμαίνεν πόλεμον παλίνορσον Ἀχαιῶν.” 280
 Ως Φάτο. τὸν δ’ ὁ γέρον ἀγαυὴ μελίζατο Φωνή·
 “ Ξῆνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ’ ἔοικε
 “ Ταρβέειν· ἔχων· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν.
 “ Αἰεὶ δ’ ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδὲ σε πάτρις,
 “ Οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ. 285
 “ Ἀλλ’ ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
 “ Ἴππος ἀμειλίχιον φόβος τέρας· εἰπὲ δὲ σεῖο
 “ Οὔνομα καὶ γενεὴν, ὁπάδεν δὲ σε νῆες ἔνεικαν.”
 Τὸν δ’ ἐπιθαρσύνσας προσέφη πολυμήχαν’ ἦρως·
 “ Εξερῶ καὶ ταῦτα· σὺ γὰρ μ’ ἐθέλοντα κελεύεις. 290
 “ Ἀργος μοι πόλις ἐστὶ, Σίνων δὲ μοι ἔνομα κῆται·
 “ Αἴσιμον αὖ καλέεσθαι ἐμὸν πολὺν γενετῆρα.
 “ Ἴππον δ’ Ἀργείοισι παλαίφατον εὔρεν Επειός·
 “ Εἰ μὲν γὰρ μιν ἑᾶτε μένεν αὐτὸς ἐνὶ χώρῃ,
 “ Τρόϊν δ’ ἐσφατόν ἐστιν ἐλεῖν πόλιν υἱᾶς Ἀχαιῶν. 295
 “ Εἰ δὲ μιν, ἀγνὸν ἄγαλμα, λάβῃ νηοῖσιν Αθήνῃ,
 “ Φεύζοντα προφυγόντες ἀννύσοις ἐπ’ αἰθέροις.
 “ Ἀλλ’ ἄγε δὴ σιεῖσι περὶ πλοκὸν ἀμφιβαλόντες
 “ Ελκετ’ ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον·
 “ Ἀμμι δ’ Αθηναίῃ ἐρυσίπλοισι ἡγεμονεῦοι, 300
 “ Δαυδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτή.”

Ως ἄρ' ἔφη. καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
 Εσσεσθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοεῖαις
 Διησάμενοι σειρήσαν, εὐπλέκτοισι τε κάλοισι,
 Εἵλικον ἐπὶ πεδίῳ Δῶν ἐπιβήτορα κύκλων 305
 Ἴππον, ἀριζήεσσι βεβυσμένον. οἱ δὲ πᾶροιθεν
 Αὐλοὶ καὶ Φόρμυγες ὁμὴν ἐλίγαντον αἰοιδῆν.
 Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένε', οἷσιν ὁμίχλη
 Ασκοπος ἐσσομένων· κενεῷ δ' ὑπὸ χάσματι πολλῷ
 Πολλάκις ἀγνώσσουσι περικταίνοντες ὀλέθρῳ. 310
 Οἷη καὶ Τρώεσσι τότε Φθισίμβροτος ἄτη
 Ες πόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν, οὐδέ τις ἀνδρῶν
 Ἦδεεν ἔνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
 Ἀνδρα δὲ δροσόεντος ἀμυσάμενοι Σιμόεντος
 Εξεφον αὐχενίαις σεφάνους σφετέρῳ Φονῆ'. 315
 Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλοις,
 Δεινὸν ὑπερβρυχάτο, σιδηρεῖοι δὲ καὶ αὐτῶν
 Τριβόμενοι τριχεῖαν ἀνέξενον ἄζονες ἡχὴν·
 Τετρυγεί δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
 Λιγνὺν αἰθαλόεσσαν ἔλιξ ἀνεκῆκιε σειρή. 320
 Πολλὴ δ' ἐλκόντων ἐνοπὴ καὶ κόμπ' ὀρώρει,
 Εβρεμε νυμφαίησιν ἅμα δρυσὶ δάσκιος Ἴδη,
 Ἰαχε καὶ Ξάνθε ποταμῷ κυκλόμενον ὕδωρ,
 Καὶ σῶμα κεκλήγει Σιμοείσιον· ἔρανίη δὲ
 Εκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ. 325
 Οἱ δ' ἦγον προπάραιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρὴ,
 Σχιζομένη ποταμοῖσι, καὶ ἐ πεδίοισιν ὁμοίῃ·

Εἶπετο δ' αἰόλος ἵππῳ ἀρηϊφίλῃς ἐπὶ βωμῆς,
 Κυδιόων ὑπέροπλα· βίη δ' ἐπέρεισεν Αθήνη,
 Χεῖρας ἐπιβρίσασα εὐγλυφέων ἐπὶ μηρῶν. 330
 Ὡς δὲ θέων ἀκίχνητος ἐπέδραμε θᾶσσον οἷς ἔ,
 Τρῶας εὐσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
 Εἰσόκε δὴ τυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.
 Αἱ δὲ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πλῦχες ἐξείνοντο·
 Ἀλλ' Ἥρῃ μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὐθις ὁδοῖο 335
 Πρόσθεν ἀνασέλλεσσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
 Σταθμὸν ἀνοιγομένων τυλέων ἀνέκοπτε τριαίνῃ.
 Τρῳιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
 Νύμφαι τε, τρώγαμοί τε, καὶ ἰδμονες Εἰλεθούϊς,
 Μολπῇ τ' ὀρχιθμῷ τε περὶ βρέτας εἰλίσσοντο· 340
 Ἀλλαι δὲ χυνοῶσαν ἀμεργόμεναι χάριν ὁμβρε,
 Ολκῷ δευρατέῳ ῥοδέας σορέσαντο τάπιτας·
 Αἱ δὲ, θαλασσαῖνις ἐπιμάζια νήματα μίτρης
 Λυσάμεναι, κλωστοῖσι περὶ σεφον ἄνδρεσιν ἵππον.
 Καὶ τις, ἀπειρεσίῳιο τίθῃ κρήδεμνον ἀνείσα, 345
 Χρυσείῳ τροχέσσαι κρόκῳ κεκερασμένον οἶνον,
 Γαῖαν ἀνεκνίσσωσε χυτὴν εὐωδέϊ πηλῷ.
 Ἀνδρομέῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωὴ,
 Καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γῆρα ἢ χῆ.
 Οἶαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο 350
 Χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων εἰχες ἡεροφώνων,
 Κύκλον ἐπογμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχιθμοῖο,
 Γεισπόνους ἀρότησιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·

Ως οὔγε κλαγγὴ τε δι' ἄσπετος ἠδὲ κυδοιμῷ
 Ηγόν ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον. 355

Κέρη δὲ Πριάμοιο θεύλατος ἐκέτι μίμνεν
 Ηθέλεν ἐν θαλάμοισι διαρήξασα δ' ὀχῆας,
 Εδραμεν ἥ τε πόρτις ἀήσυρος, ἥ τε τυπείσαν
 Κέντηρον ἀνεπλοίησε βοοράϊσας μύωπας.

Η δ' ἔτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, ἔτε βοτῆρι 360
 Πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαιέται, ἀλλὰ βελέμενῳ
 Οἰεῖται θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν.

Τοίη μαντιπόλοιο βόλῃς ὑπὸ νύμφῃ κέρη
 Πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην.
 Πάνη δὲ βρυχάτο κατὰ πόλιν οὐδὲ τοκήων, 365
 Οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπε δὲ ἐκ παρθένος αἰδώς.

Οὐχ ἔτι θρήϊσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
 Νήδυμῳ αὐλὸς ἔτυψεν ὄρεϊ μανέος Διονύσῃ,
 Η τε θεῶν πωληγεῖσα παρθόρον ὄμμα τιταίνει,
 Γυμνὸν ἐπισείσας κέρη κυανάμπυκι κισσῷ. 370

Ως ἦγε πτερόεντι ἀναΐξασα νόοιο
 Κασσάνδρῃ νεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
 Κοπτομένη καὶ σέρον, ἀνίαχε μανιάδι φωνῇ,

“ Ω μέλῃοι, τίνα τέτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγονες
 “ Δαιμόσιοι μαίνεσθε, καὶ ὑσατὴν ἐπὶ νύκτα 375

“ Σπεύδετε, καὶ πολέμοιο τέλος, καὶ νήγρετον ὕπνον;

“ Δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δὲ τοῦ ἥδη

“ Τίχτωσι μογερῆς Ἐκάβης ὠδῖνες ὀνείρων,

“ Λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντι,

- “ Τοῖσ' ἀριζήων λόχος ἔρχεται, εἰς ἐπὶ χάριν 380
 “ Τεύχεσιν ἀσράπτοντας ἀμαυροτάτην ἐπὶ νύκτα
 “ Τέζεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
 “ Ες μόθον ὀρμήσασσι τελειότατοι πολέμισαί.
 “ Οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογροκόκον ἵππον ἀνείσαι
 “ Ἀνδράσι τιχλομένοισιν ἐπισχῆσθαι γυναῖκες· 385
 “ Αὕτη δ' Εἰλείθυια γενήσεται ἢ μιν ἔτευξε.
 “ Γαστέρα δὲ πλῆθυσαν ἀνακλίνασα βοῶσαι
 “ Μαῖα πολυκλαύτοιο τόκῃ πολίπορτος Αθήνη.
 “ Καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἔνδοθι πύργων
 “ Αἵματος ἐκχύμενον πέλαιγος, καὶ κῆμα Φόνοιο· 390
 “ Δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
 “ Μυρία· φωλεύει δ' ὑπὸ δέραςσι κευθόμενον αὖρε.
 “ Ω μοι ἐμῶν ἀχέων, ὦ μοι πατρῷον ἄστυ·
 “ Αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἷχεται ἔργον
 “ Ἀθανάτων προθέλυμνα, θεμέλια Λαομέδοντος· 395
 “ Καὶ σε πάτερ καὶ μήτηρ ὀδύρομαι, οἶά μοι ἦδη
 “ Ἀμφότεροι πείσεσθε. σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδαπῶς,
 “ Κεῖσεαι Ερκειοῖο Διὸς μεγάλῳ παρὰ βωμῷ·
 “ Μήτηρ ἀριστοκεία, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
 “ Λυσσαλέην ἐπὶ παῖσι θεοὶ κύνα ποιήσασσι. 400
 “ Δῖα Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγυθὶ γαίης
 “ Κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὥς ὄφελέ τις
 “ Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
 “ Τίς γὰρ μοὶ χρεῖν βίωτος πλέον, εἰ με φυλάσσει
 “ Οἰκιστοτέρῳ θανάτῳ, ξείνῃ δὲ με γαῖα καλύνει; 405

- “ Ποῖα δὲ μοι δέσπονα καὶ αὐτῷ δῶρα ἀνακλῖ
 “ Ἀντὶ τόσων καμάτων Ἀγαμέμνονι διερὸν ὑφαίνει ;
 “ Ἀλλ’ ἤδη φράζεσθε, τὰδε γνώσεσθε παῖδόνες,
 “ Καὶ νεφέλῃν ἀπόδεσθε φίλοι βλαψίφρον’ ἄτης.
 “ Ρηγνύσθω πελέκεσσι δέμας, πωλυχανδέος ἵππε, 410
 “ Ἡ πυρὶ καίεσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
 “ Ολλύσθω, μεγάλη δὲ πυρὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
 “ Καὶ τότε μοι δαίνυσθε, καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
 “ Στισσάμενοι κριτῆρας ἐλευθερίας ἐρατενῆς.”

Ἡ μὲν ἔφη, τῇ δ’ ἔτις ἐπείθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων 415
 Ἀμφότερον μάνιν τ’ ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκε.

Τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσι,

- “ Τίς σε πάλιν κακόμανι· δυσώνυμ’ ἤγαγε δαίμων,
 “ Θαρσαλέη κυνόμενι· μάστιγ’ ὑλάσθ’ ἀπερύκεις.
 “ Οὐπω σοι κέκμηκε νόσ’ ἰσσοῦδεϊ νέσῳ, 420
 “ Οὐδὲ παλιμφήμεν ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
 “ Ἀλλὰ καὶ ἡμετέρῃσιν ἐπαχθυμένη θαλίῃσι
 “ Ἠλυθες, ὅππότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἤμαρ ἀνῆψε
 “ Ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Ἀχαιῶν ;
 “ Οὐδ’ ἔτι δέρεα μακρὰ τινάσσειναι, οὐδ’ ἔτι τόξα 425
 “ Ἐλκεται· ἔξιφένων πᾶταγος· σγῶσι δ’ οἷοί.
 “ Ἀλλὰ χοροί, μῦσαι τε μελίπνοοι, οἳ ἐπὶ νίκη.
 “ Οὐ μήτις ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, ἔδ’ ἐπὶ δῆρην
 “ Ἄνδρα γυνὴ πᾶσι νύκτα δακρύσατο χήρην
 “ Ἴππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιδῆχος Αἰθήνη. 430
 “ Παρθένη τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο δορεῖσα,

“ Ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄχρεα σέο πόλιν,
 “ Μοχθίζεις ἀτέλεσα, καὶ ἱερὸν ἄστυ μαίνεις.
 “ Εἰρή’ ἔτιωσ’ ἡμῖν δὲ χοροὶ, θαλῖαι τε μέλονται.
 “ Οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δαῖμα λείπεται, 435
 “ Οὐδ’ ἔτι μανιπόλοιο τῆς κεχρήμεθα φωνῆς.”

Ὡς εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κέρην
 Κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο. μόγις δ’ ἀέκυσσα τοκῆϊ
 Πείθετο· παρθενίῳ δὲ περὶ κλινῇρι πᾶσθεσσα,
 Κλαῖεν, ἐπισαμένη τὸν ἐὼν μόρον. ἔβλεπε δ’ ἦδη 440
 Πατρίδος αἰδομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.
 Οἱ δὲ, πολισσέχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης
 Ἴππον ἀναστήσαντες εὐξέζων ἐπὶ βάθρων,
 Εφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίστων ἐπὶ βωμῶν.
 Ἀθάνατοι δ’ ἀνένευον ἀννύσους ἐκατόμβας. 445
 Εἰλαπίνῃ τ’ ἐπίδημος ἦν καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
 Ὑβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου.
 Αφραδίῃ τ’ ἐβέβυσο μεθιμοσύνη τ’ ἐκεχίνηει
 Πᾶσα πόλις· πυλέων δ’ ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει.
 Ἦδη καὶ γὰρ Φέγγ’ ἐδύστο· δαιμονίῳ δὲ 450
 Ἴλιον αἶπενὴν ὀλεσίπολις ἀμφέβαλε νύξ.
 Ἀργεῖη δ’ Ελένη, πολὺν δέμας ἀσκήσασα,
 Ἠλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων Αφροδίτῃ,
 Ἐκ δὲ καλεσσομένη προσέφη πειθήμονι φωνῇ·

“ Νύμφα Φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγῆνωρ, 455
 “ Ἴππῳ δευρατέῳ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ’ Ἀχαιῶν
 “ Ηγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων.

“ Αλλ’ ἴθι, μηδέ τι τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,

“ Μήτ’ ἄλλων Τρώων, μήτ’ αὐτε Διίφθοβοιο.

“ Ἦδη γάρ σε δίδωμι πολυτλήτῳ Μενελάῳ.” 460

Ὡς Φαμέη θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· ἡ δέ, δόλοισι
Θελγομένη κραδίην, θάλαμον λίπε κινῶντα·

Καί οἱ Διίφοβος τόσῃς εἶπετο. τὴν δὲ κίεσαν

Τρῳάδες ἐλκεχίτωνες ἐδιήσαντο γυναῖκες.

Ἡ δ’ ὀπόθ’ ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ἀθήνης, 465

Ἐση παπλαίνουσα φυὴν εὐήνορος ἵππε.

Τρεῖς δὲ περιεΐχουσα καὶ Ἀργεῖας ἐρέθουσα,

Πάσας ἠυκόμας ἀλόχους ὀνόμαζεν Ἀχαιῶν

Φωνῇ λεπταλέῃ. τοὶ δ’ ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον

Ἀλγεῖνοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῇ. 470

Ἐξενε μὲν Μενέλαος· ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώνης,

Κλαῖε δὲ Τυδεΐδης μεμνημένος Αἰγιάλειος,

Οὔνομα δ’ ἐπλοίησεν Οδυσσεά Πηνελοπείης.

Ἀνικλῶ δ’, ὅτε κένηρον ἐδέξατο Λαοδαμείης,

Μῆνος ἀμοιβαῖν ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας· 475

Ἀλλ’ Οδυσσεὺς κατέπαλτο, καὶ ἀμφοτέρης παλάμῃσι

Ἀμφιπεσὼν ἐπίεζεν ἐπεγόμενον ζόμα λῦσαι·

Μάσακα δ’ ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπῶς

Εἶχεν ἐπικρατέως· ὃ δ’ ἐπάλλετο χερσὶ πεισθεῖς,

Φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς. 480

Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα Φερέσβιον· οἱ δὲ μὴ ἄλλοι

Δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοὶ

Κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχύϊν ἔνδεσαν ἵππε,

Καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.

Καὶ νύ κεν ἄλλον ἔδελγε γυνὴ δολόμητις Αἰχαιῶν, 485

Εἰ μὴ οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀνίστασα

Παλλὰς ἐπιπείλισε, Φίλῃ δ' ἐξήγαγε νηῆ,

Μῆνη φανομένη, ξερεῇ δ' ἀπεπέμψατο Φωνῇ.

“ Δειλαίη, τέο μέχρῃς ἀλιτροσύνην σε φέρει,

“ Καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων, καὶ Κύπριδος ἄτης; 490

“ Οὐπω δ' οἰκτεῖραις πρότερον τώσιν, οὐδὲ θυγάτρα

“ Ερμιόνην ποθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσι ἀρήγεις;

“ Χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσαναβάσα

“ Σὺν πυρὶ μελιχίῳ ποτιδέχνησο νῆας Αἰχαιῶν.”

Ὡς φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός. 495

Καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε τῶδες φέρον· οἱ δὲ, χοροῖο

Παυσάμενοι, καμάτοις βεβαρηότες, ἤριπον ὑπνω.

Καὶ δὴ πρὸ φόρμυγ' ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμων

Αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα

Αὐτομάτως ρείεσκε κατελκομένων ἀπὸ χειρῶν. 500

Ἠσυχίῃ δὲ πῶλον κατεβόσκετο νυκλὸς ἑταῖρη·

Οὐδ' ὕλακὴ σκυλάκων ἠέετο, πᾶσα δὲ σιγῇ

Εἰσῆκει καλέεσσα φόνων πονέουσαν αὐτήν.

Ἦδη δὲ Τρώεσσι ὀλέθριον εἶλκε τάλαλον

Ζεὺς ταμὶνς πολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Αἰχαιῆς· 505

Χάζετο δ' Ἰλῷδε Λυκίης ἐπὶ πύονα νηὸν,

Αχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι, Φοῖβος Απόλλων.

Αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβου

Αὐγελὴν ἀνέφανε Σίνων εὐφρογῆϊ δαλῶ.

Παννυχίη δ' ἐτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴ 510

Εὐειδὴς Ελένη χρυσέην ἀπεδείκνυτο πεύκην.

Ὡς δ' ὅποτε πωλήθησα πύρρος γλαυκοῖο σελήνῃ

Οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρυσώσε προσώπῳ·

Οὐχ' ὅθ' ὑπὸ γλωχίνας ἀποζύνεσα κεραίῃς

Πρωτοφαῖς ὑπὸ μινὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλὺν, 515

Ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα περὶ τροχὸν ὄμματός αὐγὴν

Ἀνιτύπῃς ἀκτῖνας ἀφέλκεται ἡελίοιο·

Τοίη μαρμαίρεσα Θεραπναίῃ τότε νύμφῃ

Οἶνοπα πῆχυν ἀνείλκε, φίλον πύρρος ἡνιοχῆα.

Οἱ δέ, σέλας πύρροιο μετήθορον ἀδρήσαντες, 520

Νῆας ἀνεκρέσαντο πωληγνάμπλοισι κελεύθοις

Ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ' ἠπείγετο ναύτις,

Διναίῃς πολέμοιο τέλει διζήμενος εὐρεῖν.

Οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροὶ τε μαχηταί,

Ἀλλήλοισι τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες 525

Ὠκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων, ταχυπεΐδει ῥιπῇ

Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.

Εὐθάδε δὴ πῆλκοι πρότεροι κίον· οἱ δ' ἐλέλειψεν

Ἰππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώϊοι ἵπποι

Λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένῳ χρεμετισμῷ. 530

Οἱ δ' ἕτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἵπποις

Τευχισταὶ βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι,

Αἴτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολυχανδέος ἐνδοθι σίμβλα,

Κηρὸν ὑφαίνεσσι μελιιδέα φωλάδι τέχνῃ,

Ες νομὸν εὐγυάλοιο, καὶ ἄνθεσιν ἀμφι χυθεῖσαι 535

Νύγμασι πημαίνεσι παρὰ σείχονας ὀδίτας·
 Ως Δαναοί, κρυφίοιο λόχῳ κληῖδας ἀνέλιες,
 Θρῶσκον ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχοντας
 Χαλκείῃς θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.
 Νήχετο δ' αἵματι γαῖα, βοή δ' ἄλληκλος ὀρώρει 540
 Τρώων Φευγόνων· ἐσείνετο δ' Ἰλίου ἱρή
 Πιπλόντων νεκύων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῷ
 Εὐζονοὶ ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἷα λέοντες,
 Σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυιάς.
 Τρῳιάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγέων αἶψαι, 545
 Αἱ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διφάσσαι
 Αὐχέναρς ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις.
 Αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ πωσὶ, χελιδόνες οἷά τε κῆφαι,
 Μητέρες ὠδύροντο· νύξ δὲ τις ἀσπαίροντα
 Ἠΐθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή· 550
 Οὐδὲ δορυκτῆτοισιν ὁμῆ δεσμοῖσιν ἔπεσθαι
 Ἠΐθελεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα Φονῆα,
 Καὶ ζυγὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτῃ.
 Πολλὰ δ' ἡλιτόμνη καὶ ἄπνοα τέκνα φορέσαι,
 Γαστέρῳ ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι, 555
 Ρηγεδαναὶ σὺν πωσὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
 Παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν, οἷα θύελλα,
 Κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβῃ πολέμοιο,
 Αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Εὐνώ.
 Σὺν δ' Ἐρις, ἔρανόμικες ἀναστήσασα κάρηνον, 560
 Ἀργεῖς ὀρόθουν· ἐπεὶ καὶ Φοῖνιος Ἀρης

Οφ' ἐν μὲν ἀλλὰ καὶ ὥς πολέμῳ ἑτεραλκίᾳ νικῆντι
 ἦλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἄλλοπρόσαλλον ἀρωγὴν.
 Ἰαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπολῆος Αἰθήνῃ,
 Αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔτρεμε δ' αἰθῆρ 565
 Ἥρης σπερχομένης· ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα,
 Παλλομένη τριόδονι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ·
 Εφριξε δ' Αἰδης, χθονίων δ' ἐξέδραμε θῶκων,
 Ταρβήσας μή τις τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
 Πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγῃ ψυχροσόλος Ερμῆς. 570
 Πάντα δ' ὁμῶς κνέτο, Φόνος δὲ τις ἄκριτος ἦε.
 Τὸς μὲν γὰρ Φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῇσι τούλῃσι
 Κτεῖνον ἐφεσηῶτες· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορθάσας,
 Τεύχεα μασεύων, ὄνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
 Καὶ τις ὑπὸ σκυόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνὴρ 575
 Ξείνος ἔων ἐκάλεσσεν, οἰόμενος Φίλον εἶναι·
 Νήπιος, ὃ μὲν ἔμελλεν ἐνὲϊ Φωτὶ μνηστῆραι,
 Ξείνῳ δ' ἐχθρὰ κόμισσεν. ὑπὲρ τέγεος δὲ τις ἄλλος
 Μήπω παπταίνων τι θοῶν διέπιπτεν οἰσῶ.
 Καὶ τινες, ἀλγυρῶ κρηδίνῃ βεβαρηότες οἴνῳ, 580
 Ἐκπλαγέες ποτὶ δούπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
 Κλίμακος ἐξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελάρων
 Ἐκπεσον ἀγνώσσοιτες, ἐπαυχεώους δὲ λυθύνες
 Ἀσραγάλους ἐάγησαν· ὁμῶς δ' ἐξήρυσεν οἶνον.
 Πολλοὶ δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο 585
 Μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ δικνόμενοι κατὰ τούργων
 Ἠριπον εἰς Αἶδαο, πάνυστον ἄλμα θορόντες.

Παῦροι δὲ σενῆς διὰ κοιλάδος, οἳά τε Φῶρες,
 Πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαδον χειμῶνα Φυγόντες.
 Οἱ δ' ἔνδον πολέμῳ καὶ ἀχλύϊ κυμαίνοντες, 590
 Ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ εἰ Φεύγασιν ὁμοῖοι,
 Πίπλον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' εἰ χάνδανε λύδρον,
 Ἀνδρῶν χηρεύσασα, περιπλήθυσά τε νεκρῶν.
 Οὐδὲ τι Φειδωλή τις ἐγένετο, Φοιταλέη δὲ
 Σπερχομένοι μάστιγι Φιλαγρύπνοιο κυδομεῖ, 595
 Οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς,
 Ἀθανάτων δ' ἔχρανον ἀπενθέας αἵματι βωμῆς.
 Οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισι
 Οὐδ' ὄρδοι κτείνοντο, χαμαὶ δ' ἱκετήσια γυῖα
 Τενάμενοι πολλοῖσι κατεκτείνοντο κάρσι. 600
 Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυθαδίων ἀπὸ μαζῶν
 Μητέρος ἠεπάζοντο, καὶ εἰ νοέοντα τοκήων
 Ἀμπλακίας ἀπέτνον· ἀνημέλιε δὲ γάλακίῳ
 Παιδί' μάτην ὀρέγνυσα χοῶς ἐκόμισσε τιθήνη.
 Οἶωνοί τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι 605
 Ἠέριοι πωζοί τε συνέσιοι εἰλαπνασαί,
 Αἶμα μέλαν πίνοντες, ἀμείλιχον εἶχον ἐδωδήν.
 Καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ' ὑλάοντες
 Ἀγρία κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠδύροντο,
 Νηλέες, εἰδ' ἀλέγιζον ἐς ἐρύοντες ἀνακίας. 610
 Τῷ δὲ γυναιμανέῳ ποτὶ δώματα Διηφόβοιο
 Στελλέσθην Οδυσσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος,
 Καρχαρέοισι λύκοισιν εἰσικότες, οἳδ' ὑπὸ νύκτι

Χαμερίην Φονόωνες ἀσημάνοις ἐπὶ μύλοισι
 Οἴχονται, κῆματον δὲ κατατρέχουσι νομήων. 615
 Ἐνθα δὴ πρὸς ἔσθλα ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν· νῆν δ' ἠγείρετο χάρις,
 Τῶν μὲν ἐπορνυμένων, τῶν δ' ὑπὸ δέν ἐκ θαλάμοιο
 Βαλλόντων λυδάκεσσι καὶ ὠκυμέροισιν οἰστοῖς.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὑπέροπλα καρήατα πυργώσαντες 620
 Ἀρρήκτοισι κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
 Εἰσέδορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὄμιλον
 Θῆρας δειμαλέας ἐλάων ἐδάϊζεν Ὀδυσσεύς.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ὑποπλήξαντα διώξας
 Διίφοβον κατέμαρψε, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας, 625
 Ἡπαρ ὀλισθηρήσι συνεζέχεε χολάδεσσι.
 Ὡς δ' αὐτόθι κῆτο λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Τῷ δ' ἔπετο τρομέεσσα δορυκτῆτι παράκοιτις,
 Ἀλλοτε μὲν χαίρεσσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μάχθων,
 Ἀλλοτε δ' αἰδομένη· τότε δ' ὄψετο πρὸς ὧς ἐν ὀνείρῳ 630
 Λαοφρίδιον ζενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
 Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
 Πήμασι κεκμηῶτα παρ' Ἐρκεῖω κτάνε βωμῶ,
 Οἶκτον ἀπώσάμενος πατρῴϊον· οὐδὲ λυτῶν
 Ἐκλυεν, εἰ Πηλεὺς ὀρώμενος ἥλικα χαίτην 635
 Ἠδέετο, ἧς ὑπὸ θυμὸν ἀπέκλασεν, ἴδε γέροντος,
 Καὶ πρὸς ἑὸν βαρύνων, ἐφείσατο τοπρὶν Ἀχιλλεύς.
 Σχέτιλ', ἧ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πώτμος ὅμοιος
 Ἔσσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀληθέος Ἀπόλλωνος,

Ὑσερον ὁππότε μιν, ζαθέε διλήμονα νηῖ, 640
 Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
 Ἡ δὲ κυβισήσαντα διμερίων ἀπὸ πύργων,
 Χειρὸς Οδυσσῆος ὅλοδὸν μένος ἀθρήσασα
 Ἀνδρομάχῃ, μινύωρον ἐκώκυσ' Ἀσυνάνακτα.
 Κασσάνδρην δ' ἥσχυεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας, 645
 Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γυναι πωσῶσαν.
 Ἡ δὲ βίην ἀνένευσε, καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγῶν
 Ἀνδ' ἐνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνῃ.
 Αἰνείαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀγχίστην Ἀφροδίτῃ,
 Οἰκτεῖρσθαι γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης 650
 Αὔσονίνην ἐπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείετο βελλή,
 Ζηνὸς ἐπανήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
 Παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης Ἀφροδίτης.
 Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀνλίνωρος ἀντιθέοιο
 Ἀτρεΐδης ἐφύλαξε, Φιλοξείνοιο γέροντ' 655
 Μειλιχίης προτέρης μεμνημένος, ἠδὲ τραπέζης
 Κοινῆς ἣ μιν ἔδεκτο γυνὴ παρθεὶα Θεανώ.
 Δειλὴ Λαοδίκη, σε δὲ πατρίδος ἐγγύδι γαίης
 Γαῖα περιπλύξασα μεχηνότι δέξατο κόλπῳ·
 Οὐδὲ σε Θησεΐδης Ἀκάμας, εἰδ' ἄλλος Ἀχαιῶν 660
 Ἠγαγε λυγρὴν· ἔθανες δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.

Πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθῳ χύσιν αἰέσαιμι,
 Κρηάμενος τὰ ἔκαστα, καὶ ἄλγεα νυκλὸς ἐκείνης·
 Μισάων ὅδε μόχθῳ· ἐγὼ δ' ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
 Τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιφάυσαν αἰοιδῆν. 665

Ἀρτι γὰρ ἀντολὴνθεν ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
 Ἡρέμα λευκαίνεσσα κατέγραφεν ἡέρα πολλήν,
 Νύκλα διαρήξασα μαιφόνον, ἱππότις Ἡώς·
 Οἱ δ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμῳ ὑπεραυχεῖ νίκη
 Πάντες παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι 670
 Κεύθονενοι Φεύγῃσι Φόνῳ πανδήμιον ἄτην.
 Ἀλλ' οἱ μὲν δέδμητο λίνῳ θανάτοιο πανάγρῳ,
 Ἰχθύες ὥς ἀλίησιν ἐνὶ θαλάμοισι χυθέντες.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
 Εξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ' ἐρήμων 675
 Ἡρπάζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
 Ληϊδίας σὺν τωαῖσιν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκη.
 Τείχεσι δὲ πολίπορνον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες,
 Ἔργα Ποσειδάωνος ἦν συνέχευον αὐτμῇ.
 Αὐτῶ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀσοῖσιν ἐτύχθη 680
 Ἴλιος αἰθαλόεσσα· τωρὸς δ' ὀλεσίπτολιν ἄτην
 Ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γοῶν ἀλμυρεῖ τῷγῃ,
 Ἡφαίστῳ δ' ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἡρις.
 Οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἶμα χέοντο,
 Μῆνιν ἱλασσομένοι τεθνηότος Αἰακίδαο. 685
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἅλλα τε πάντα
 Χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
 Νῆας ἐπαχθήσαντες ἐργαδῆπε διὰ τῶντε
 Ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

Τ Ε Λ Ο Σ.

N O T Æ.

V. 2. ΚΑΙ λόχον—Similiter *Eurip.* Ξεστὸν λόχον Ἀργείων—Tro. 538. *Musg.*

V. 2. Ἔργον Ἀθηνῆς—Hoc est, quod fabricavit *Æpeus Minervæ* consilio. Hic scribendi modus haud insolens est apud Poetas: similiter *Apoll. Rhod.* de nave *Argo*—

Αὐτὴ (sc. Minerva) γὰρ καὶ νῆα θεὸν κάμε· σὺν δὲ οἱ Ἀργεὺς
Τεύξευ Ἀρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνησι. I. 111. et v. II. 1187.

Videas etiam Virg. *Æn.* II. 15, Et *Heynii* Notam, Et *Eur.* Tro. 10.

V. 3. Hunc Versum omittit A.

Δια μυθον—in Reimari MS. Διαμυθον. *Merrick.*

Ib. πολὺν δια μυθον ανεισα—*longo sermone omisso*—sc. de Belli priori parte, quam satis descripserat *Homerus*. Poeta noster solum sibi proponit Τερμα πολεμου, ut rectè observavit *Merrickius* in *Anglicis* Adnotationibus. Ita *Virg.*

Et breviter Trojæ supremum audire Laborem—*Æn.* II. 11.

Pro ανεισα *Dausqueius* existimat legi posse αιισαι. *Mer.* sed perperam. Fortè vox δια (ut perbenignè me admonuit per Litteras eruditissimus noster *G. Wakefield*) stat sola, ab omni casu sejuncta; sicut *Ang. letting drop through.*

V. 4, 5. αρχαιην εριν ανδρων—κεκριμενη—Hunc locum ita emendat *Cel. Wakefield*, in novâ Edit. *Virgilii* Georg.—αρχαιων—κεκριμενη; et subjicit—“ αρχαιων ανδρων, ut *Apoll. Rhod.* I. i.

“ Αρχόμενος σίο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα Φωτῶν

“ Μνήσομαι.

“ et τῷ κεκριμένῳ πολέμοιο—PER BELLUM DIJUDICATAM—*nihil*
 “ *novi elegantius et magis ATTICUM leporem sapiens.*” Virg.
 Georg. III. 538.

Equidem primæ Emendationi lubentèr assentior; sed secunda
 haud æquè mihi adridet; nam (pace talis critici) vox κεκριμένῳ,
 ut opinor, valet *fermè ad finem perducto—in ipso finis articulo—*
 sim. inf. 379. πολέμοιο λυθέντος.

V. 6, 7, &c.

Fraßi bello, fatisque repulsi,

Ductores Danaum, tot jam labentibus annis, &c. Æn. II. 13.

“ Fatale erat, non nisi post novem annos Trojam capi. V.
 “ Il. β. 313, sqq.” Heyne ad locum. V. Il. β. 134, 5.

V. 10. ἐνοπή—ἐνιπή. A.—Sæpissimè hæ voces inter se con-
 fusæ sunt.

V. 11. ἐρχθῆσαι—Ita optimè A. In editis perperam legitur
 λυθῆσαι; prima enim syllaba hujus vocis brevis est. Priorem
 quidem vocis λυω, et τιω, et similibus modò corripì, modò
 produci nullus dubitet; sed non idem intellige de Aoristo
 secundo. Videas rationem prosoediacam apud doctissimi
Dawesii Misc. Crit. p. 166. Edit. Burges.

V. 13. κατέρπον—Ita in hujusmodi verbis cum simplici ε
 scripsi; duplex enim ε metri suffulciendi causâ in Poetarum
 scripta imperitè est investa, ut rectè observat *Dawesius, Misc.*
Crit. p. 160, qui hujus verbi et similis potestatem esse affir-
 mat ἐμωρεῖσθαι.

V. 13. ἰοι—ἰστοι. A.

V. 14. ἀνευθεν—ἀνερθεν, MS. Reim. *Mer.*

V. 15. κατω μυνοντες—Pro hâc Lectione duas conjecturas proponit *Merrickius*—οικτρα κατω νευοντες, vel οικτρα κατημυνοντες; et exempla ex *Apoll. Rhod.* profert

Στάν δὲ κάτω νέσαντες ἐπὶ χθονός	ii. 683.
κατημύνουσιν ἔραζε.	iii. 1400.
κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι	
Θυμὸν	ii. 862.

Harum quidem secunda et mihi in mentem venerat; sed vulgata Lectio rectè se habet. Fraudi fuit *Merrickio* prosaica versio *Frischlini*—*miserè nistantes deorsum*: vox autem μυν non solum ad oculos refertur, sæpè ad labra—

—Αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τὲ καὶ Ἥρα. Il. δ. 20.

ubi Schol. Μεμυκόσι τοῖς χέλεσιν ἐπιστέναξαν.—Postremò adeas *Hesychium*, καταμυσον—κατακυψον, et μυει, πιπτει, κλανεται. Hinc locum interpretor cum *Bandinio*—*stebilitèr caput demittentes*.

V. 15. 16. ομοζυγας εστερον ιππυς, &c.—Perpulchra est hæc Imago, et quam optimi Poetæ exprimere haud dedignati sunt. *Virg. Georg. iii. 517.* ubi v. *Heyne*.

It tristis Arator

Mærentem abjungens fraternâ morte juvencum.

Apud *Homerum* plorant *Achillis* Equi *Patrocli* mortem.

Ὡς μένον ἀσφαλῶς περικαλλία δίφρου ἔχοντες,

οὐδὲ ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν

θερμὰ κατὰ ἐλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν

Ἠνίοχοιο πόθῳ.—Il. ε. 436. ubi plura in *Barnesii* Adnotatione. Vid. etiam *Angl. Adnot. Mer.*

V. 16. αυτης—Ita MSS. tres—A. B. et Reim. Legunt *Stephanus*, *Bandinius*, aliique, αυτην.

V. 17. κατεχων—ιχων. B. μεν ιχων. A.

V. 20. ἐχθρον—Forſan hæc vox nihil aliud valet quam *inimicum*, ut uſurpatur a *Virg.* *Æn.* i. 123.—*Mer.* Si aliter accipienda fit, alludit ad notum *Epig.* V. *Suid.* in voce *πειρησαν*.

Παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενιστάτη. *Soph.* *Aj.* 662.

V. 21. ὃφ' Ἐκτορος ἐλκυθμοισι—" Post verba luctum signifi-
cantia *Tryphiodorus* plerumque utitur præpositione *ἐπι*. Vid.
" v. 18, 23, 428, &c. quare forſan et hic legendum eſt, ἐφ'
" Ἐκτορος ἐλκυθμοισι." *Mer.*—Et quin ita legendum ſit nullus
dubito, præſertim cum hæ præpoſitiones *ἐπι*, *απο*, *υπο*, non
rarò inter ſe permixtæ ſunt. Unum exemplum ex *Euripidis*
Medeâ proferre liceat.

Loquitur Medea.

Κορίνθιαι γυναῖκες, ἔξῃλθον δόμων,
Μή μοι τι μέμψῃσθ'. οἶδα γάρ πολλὰς βροτῶν
Σεμνὺς γεγῶτας, τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
Τὰς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἂφ' ἡσυχῆ ποδῶς
Δύσκληϊαν ἐκτίσαντο καὶ ῥαθυμίαν.

217.

Ille, qui mendam in præpoſitione *απο* latere non videt, adeat
egregiam Adnotationem Critici, Græcis Litteris apprimè eru-
diti, *Brunck*; qui, cùm nulla adpareat oppositio inter τὰς μὲν
ὀμμάτων ἀπο, et τὰς δ' ἐν θυραίοις, legendum proponit ὀμμάτων ἐπι.
Certè quidem hæc emendatio non eſt ſpernenda; ſed liceat
mihi (pace hujus dixerim) alteram emendationem doctiſſimi
noſtri *Wakefield*, in publicum proferre—ὀμμάτων ὑπο—quæ ad
Romanorum *ſub oculis* optimè reſpondet, et a vulgatâ *απο*
non longè recedit.

V. 23. πεινθῃσι—πεινθεί. B.

V. 26. μὲν ἐπειμψεν—Ita A. B. et MS. Reim. In editis
ἐπειμψεν μὲν—

V. 27. Δεῖ δὲ—Vox δὲ hīc est penitēs otiosa: legendum igitur opinatur *Wakefield*, et rectē, ni fallor, δεῖται; invenitur enim in versu abhinc secundo et sqq. δὲ quæ respondet ad μὲν in versu 25. Porro verba (τοῦ ποτε ——— εὐνῇ) uncis sunt includenda.—Inter v. 27 et 28. alius inferitur in A.

Αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρώϊος ἀνὴρ.

V. 28. Καὶ δολιχὴν—Καὶ δ' ὤμην. A.

V. 30. Pro κρανιὴν reponē mecum κρανιῇ, ut cum μητρί conveniat. Vox κρανιὴν fermē otiosa est, et litteram ν subreptitiam esse ex sequenti Νεφέλην planē patet. *Hom.* Ἦως μὲν ῥα θεῖα—Il. ε. 48. cui κρανιῇ respondet.

V. 30. ἐνεδύσατο—Ita invitis codicibus eruditi *Merrickii* conjecturam secutus edidi—olim ἀνεδύσσατο—“ *Αναδύεσθαι* est “ *excedere, emergere, ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης.* Il. I. 496. “ *emergit ex undā maris.* In hoc autem *Tryphiodori* loco requiritur vox contrariæ significationis, ideoque legendum “ *censeo νεφέλην ἐνεδύσατο, nubem induit—Vid. Hom. Il. XIV,* “ *350, et XV, 307.*” *Merr.* Quibus addi possunt, Il. ε. 578. et γ. 328.

Ib. Μιμνῶνος—μητρί—Ἦως——Γίγνεται δὲ ἐξ αὐτῶν (*Aurorā et Titbono*) παῖς Μίμνων—Schol. ad Il. λ. 1. v. plura apud *Merr.* et *Æn.* I. 751.

Nunc, quibus Auroræ venisset filius armis.

V. 31. Perperam *Frischlinus* vanum ob metri timorem reponendum vult υποκκευσασα vel υπαικευσασα; non eruditissimum *Brunkium* habuit idem timor, cum scribendum statueret Ἀργὸς υποδυσσας—(*Apoll. Rhod.* III. 318.) et ἰσχειν υποσαινων (ib. IV. 410.) et mille alia loca, ubi ineptias vulgatas υποδδ. et υποσσ. optimē dedit portare ventis in Mare Creticum. De verā horum verborum potestate, vid. *Dawesii Miscell. Critic.* p. 160 et

168. et sup. ad v. 13. MS. A. legit ὑποκλεψασα, nec minus benè.

V. 31. ηματος—Κριτικωτατος noster *Wakefield* pro ηματος proponit ομματος, quod spectat et ad Matutinum et ad Deam. Vid. ejus *Sylvam Criticam* de voce ομμα, sect. 48. et *Suid.* in voce ομμα—Præterea, το επιθετον—κατηφεις—meâ quidem sententiâ, melius ad ομματος spectat quam ad ηματος. V. *Steph. Thes.* de κατηφεις—Inf. 516. περιτροχον ομματος αυγην.

V. 33. περι κυκλων—Emendat *Wakefield* ad *Virg. Georg. I.* 234. περικυκλου.

Ib. αθηλεος ομφακα μαζυ — ευθηλεος ομφακα μαζυς. B. De variis vocis αθηλεος significationibus, v. *Merr.* Idem eruditus Criticus de Virginum papillarum cum uvis comparatione plurima exempla congeffit.

V. 34. παρθενον—Ita optimè A. perperam vulgò παρθενει.

V. 35. χορον—Emendationi *Wakefieldianæ* μοθον nequaquam assentior. Simili sensu voce θιασον utitur *Eurip.* ασπιδο-φέρμονα θιασον ευοπλου, *Phæ.* 824.

V. 36. απισκειδασε—Inutilem v abjecimus—απισκειδασε νεφες—*Apoll. Rhod. III.* 214. *Brunck.*

Ib. νεφες ανδρων—Hoc est, multitudinem ingentem; et hoc scribendi modo nihil frequentius.

—νεφες ειπετο πιζων. *Il. d.* 274. ubi vide *Barnes.*

Ὅσπον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδίδηεν

Ἐνεκα σέυ————— *Apoll. Rhod. IV.* 397.

νεφες ασπιδων. *Eur. Phæ.* 261. *Nimbus Peditum, Virg. Æp. VII.* 793.

V. 37. Deest i in B.

Ib. υποστας—Ita optimè A. et Edit. Oxon.—Perperam in Editis αποστας—

Οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναϊθ' ὑποστηναι βέλος. Eur. Herc. Fur. 1353.

Haud absimiliter voce αναμεινας utitur Pindarus.

ἐναρμίεροντων ἀνα-
μείνας ἀρχον Αἰθίοπων Μεινονα. Pyth. VI. 30.

Ita hunc locum (ut obiter moneam) restituit Dawesii Acumen, p. 42; in Editis sic corruptissimè se habet,

ἐναρμίεροντον ἀμει-
νας στραταρχον—

In primâ Edit. Ald. (quæ penes me est) legitur uti conjecerat Dawesius, nisi quod habet ἐναρμίεροντον; et hanc Lectionem, insertâ γε, a quâ non abhorret ipse Criticus, certè præfero. Plura quidem sunt loca in hâc Edit. Ald. quæ Dawesianarum Emendationum aliquot strenuè firmant. Sed hæc non ad Tryphiodorum pertinent; igitur desino.

V. 45. ἐπι ξενος—ἐπιξενος. Aldus, Neander, et MS. Reim. Mer.

V. 52. Μηπω—ιυλιζων—similiter Apoll. Rhod.

Σὺν δὲ καὶ Ὀινείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
Ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπαυθίοντας ἰούλους
Ἀντέλλων. III. 518.

flaventem primâ lanugine malas. Virg.

Plura apud D'Orville Char. p. 29.

V. 53. υιος—παλειμιστης. Alludere videtur ad nomen Νεοπαλειμος. V. Mer.

V. 54-5. Ηλθε δε καὶ κ. τ. λ.—Ita optimè legit A. nisi quod habet Αθηνῆς pro Αθηνῇ. Omnes Interpretes et Critici, quamvis in hoc loco multùm et sæpè versati, tamen frustrà sudaverunt; et si futiles illorum labores videre cupias, adi Editionem Oxon. Tot variis opinionibus ortum dedit illa pessima, nec sensu, nec metro integra, vulgata lectio—

Ἦθελε καὶ Δαναοῖσι νέον (et νέος) βρέτας ἄγνόν ἄγεσθαι
Λήσῃ μὲν εὔσα φίλης ἐπίκυρος Αθῆνης.

Locum, prout nunc edidi, verum esse et genuinum non dubito; præsertim cum talis adstat Fautor qualis celeberrimus Heyne, ille longè præstantissimus Virgilii Editor—" *Ita sponte et volentem sequutam esse Palladem alii memoraverunt. Vid. Ovid. Fast. VI. 431. In quem sensum Tryphiodori v. 54 ex lectione Cod. Medic. (secus quam Lennep. ed. Coluth. v. 196 volebat) est constituendus.*

" Ηλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἰδὼν βρέτας ἄγνόν ἄγεσθαι,
" Λήσῃ μὲν εὔσα, φίλοις δ' ἐπίκυρος Ἀθῆνῃ. h. e.

" *Furto quidem abducta, Achivis tamen propitia.*" V. Exc. IX. ad Æn. II.

V. 56. Vid. sup. v. 2. et Heynii Exc. III. de Equo Trojano ad Æn. II. 15, 16.

V. 61. αραρυῖαν—Ita rectè (ex MSS. ut opinor) legitur in Edit. Band.—perperam αραρυῖας—Fraudi fuerunt Editoribus, ut videtur, voces ευρυτατης πλευρης scriptæ quasi genitivi singulares, cùm verè sint dativi plurales. De hac constructione inf. 77. et Apoll. Rhod. I. 946.

V. 62. Post Κοιληνας in Edit. Band. Steph. et Porti, inseritur particula δ—sed sequor Merr. Ald. Neand. et MS. Reim.

Cum hâc descriptione confer *Hom. Od. ε. 243. κ. λ. et Eur. Troad. 542. monente Merr.*

V. 64. στηθεσσιν—Ita MS. Reim. vulgò στηθεσφιν.

V. 65. ἐπὶ ῥηνas—V. sup. v. 13.

V. 66. Sæpissimè Noster ab *Apollonio Rhodio* mutuatur.

Ἐξ ἀλὸς ἡπειρόνδε πελώριος ἄνθορον ἴππος,

Ἀμφιλαφῆς, χρυσέησι μετήρορ ἀνχίνα χαίταις. IV. 1365.

V. 67. κατεσφρηγιζέτο δεσμῷ.—V. *Nonni* Dionys. XV. 368. et XXVI. 261. *Mer.* in Indice. Certè quidem hæc φρασις est duriuscula; sed cùm plures sunt hujusmodi apud Nostrium (inf. 341), corrigere est nefas, et levior fit patientiâ.

V. 69. ἀμειβόμεν—ἀμειβόμεν. B. ἀμειβόμεν. A.—Hæc variatio haud infrequens est. V. *Hesych.* et *Steph. Thes.*

V. 70. τῶνδ' ἐπιμισγομένων κ. λ.—“ *Ald.* et *Neand.* τῶδ' “ ἐπὶ μισγομένων διδυμοῖς—διδυμοῖς etiam legitur in MS. *Reim.*” *Mer.* Nulla apud *Band.* variatio, nisi quod A. habet ἀμαρυγματι.

V. 71. Γλαυκῶν—Ita rectè A. in Editis γλαυκῶ.

V. 76. ἐπνε' αὐτμη—ἐρρέεν αὐτμη. A.

V. 78. μένειν σαλπῖγγος ἀκὴν—Sic benè A. et in hanc correctionem inciderant *Frîsch.* *Rhod.* et *Mer.*—Perperam vulgò ἀκύνειν. Cl. *Wakefield* (cui hæc emendatio vix satisfacit) ad *Virg. Georg. III. 83.* hunc locum ita corrigit, μέλος σαλπῖγγος ἀκύνειν—quam correctionem (uno Manuscripto favente) certè amplexus essem. Voce ἀκὴν simili sensu utitur *Homerus*—

————— ἔκαθεν δὲ τὲ γίγνεται ἀκὴν. Il. π. 634.

Quod ad tubarum in Trojano Bello usum attinet, eandem prolepsin habet *Virg.* aliique,

Exoritur clamorque virum clangorque tubarum. Æn. II. 313.

Denique cum hoc loco comparetur *Soph.* El. 25. et vid. sup. v. 12.

V. 79. Νῶτα δ'—Sic benè A. et sic edidi, quoniam vocula δε (quam omnes MSS. habent) desiderari videtur. Νῶτα δ' ομν. B. Νῶταδ' et Νῶταδ' MS. *Reim.* in editis Νῶτον ομν.

Ib. εαχιν υγερν—Hunc locum haud inelegantè provocat Criticus *Wakefield* ad *Virg.*—*flexi acanthi*—*Georg.* IV. 123.

V. 82. γναμπτοιςι καθιλοκομην—γναμπτοιςιν επιρχομην. A.

V. 83. Οιδε ποδες—Ita optimè A. B. et MS. *Reim.* vulg. ουδε ποδες. Vox θαλιος significat vel *varius* vel *velox*. V. Annot. *Mer.*

V. 84—Απτερος—ταχυς—*Hesyc.* απτερος—ομοπτερος, ταχως. *Lycoph.* Schol. *Cass.* 627.

V. 86-8. αχαλκιες—χαλκω—Certè quidem misera hæc est ταυτολογία; et noster *Wakefield* corrigit αλαμπεις. Sed vide sup. v. 67.

V. 88. κρατερωνυχι—κρατερον οχη. B. et MS. *Reim.* qui etiam habet κρατερονυχι.

V. 90. αἰδηλος κ. λ. Nom. absolutè sumptus—ut inf. v. 92. V. II. α. 171. et γ. 211, &c.

V. 92. Ita edidi Manuscriptum A. secutus. Vulgò

Ἡδ' ἀναλυομένη τε καὶ ἔμπεδος αἶν' ἴδσα.

In Manuscripto B. legitur τὸν ἔμπεδον εἶναι ἰῦσα, et "in MS. *Reim.*
 " ἔμπεδον εἶναι ἰῦσα : sed τῷ εἶναι superscribitur εἶναι, et in margine
 " adjicitur hæc notula; ἰσως ἔμπεδον ἔς τὴν ἰῦσα," *Merr.*

V. 95-6. Hi duo versus, quos ex optimo Manuscripto A. ita edidi, vulgo ex librarii errore sic leguntur, in unum contracti Hypermetron.

Ἀνθισι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινῷ.

Hinc orta est emendationum cohors, quam recenseas (si tanti sit) apud *Merr.*—Vox ἀναγκαῖος usurpatur hoc sensu a *Theocrito* Δεσμῷ ἀναγκαίου. Idyl. XXIV. 33.

V. 97. Κολήσας—Sic B. et MS. *Reim.* in plurimis edd. legitur κληῖσας.

Ib. ἀργυροδινεῖ—Legendum proponit *Merr.* ἀργυροειδῆ, sed perperam; benè enim exprimit vox ἀργυροδινῆ—*æris splendor* εἰλικας.

V. 98. Αὐταρ.—Ita A. B. et MS. *Reim.* Vulgò αὐτος.

V. 99. εὐκνημιδα.—benè radiatam rotam—sim. *Hom.* κυκλα οκτακνημα. Il. ε. 723. *Mer.* in Indice.

Tryphiodorus hic præter casam fugit. Pedibus Equi subjicit rotas, ut facilius intra muros ducatur; sed inf. v. 289. *Sinon Trojanis* dicit—*res Græcas meliores esse evasuras, si equus a CAMPO NON AMOVEATUR.* *Virgilio* aliter visum est; apud illum *Trojani* ipsi rotas supponunt.

Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum

Subjiciunt lapsus. *Æn.* II. 235. V. *Ang.* Not. *Mer.*

V. 102. Φοβῶ—Criticus nescio quis vult λοβῶ; et noster *Wakefield* conjicit Φοβῇ. Sed mihi cum *Merrickio* (Not. *Ang.*) magis arridet vulgata Φοβῶ, quæ optimè convenit cum καλλῷ

in eodem versu. Similiter inf. ἰσως ἀμειλίκοιο φέει τίρας.
287.

V. 104. εἰνεῖεν—εἰετμεν. A. quæ vox mihi vulgatâ melior
esse videtur.

V. 106. Variæ sunt hujus loci expositiones. Equidem in-
terpretor, *Ne Achivorum aliquis eum adspiceret, et dolum di-
vulgaret.* De voce ἀναπυστον, v. Od. λ. 273. Et fortè ἀναψη
(admonente Wakefield) metaphoricâ notione accipienda est—
scil. *accendendi.* Haud absimiliter *Homerus,*

——— μέλα δὲ σφισιν ὄσσα δέδει. Il. β. 93.

et nos *Angli semigræci* (v. *Toup.* II. p. 510.) dicimus—*blaze
abroad.* Pro ἀναψη idem eruditissimus *Toupius* proposuit ἐπισπη.
Vid. *Emend. in Hesych.* Vol. III. p. 215; sed judicet Lector.

V. 108. ὀρνευμένων—Sic melius. A. vulgò ὀρνευων, i. e. ὀρνε-
ων, quæ quamvis ferenda est ut ὀνομα pro ὀνομα, &c. tamen optimi
codicis lectionem prætuli, præsertim cùm vox est *Homericâ.*

V. 109. ἀλλισθησαν—Sic opt. A. vulgò ἀνωλισθησαν.

V. 110. πανυφθογγιοι—πανυφθογγιοι. B.

Ib. ελυσσα—Clar. *Wakefield* ad *Virg. Georg. III.* 219. malit
εχουσα; vox enim Activa ελυσσα huic loco non convenit. Dicenda
est ελομενη—*sibi sumens.* Proculdubio *Græcæ* linguæ proprietas
postulat ita esse legendam; sed alii scriptores in hâc re errave-
runt—

——— κτερεων απο μοιραν ελυσαν. *Apoll. Rhod. I.* 691.

ubi corrigit *W.* εχουσαν. Vid. plura apud ejus *Sylvam Criti-
cam*, sect. 33. Apud *Hesyc.*—ελοντες, ελομενοι. Cum hoc loco
confer Il. β. 278. κ. λ.

V. 111. θερεις—θερος. A.

V. 112. μελιχροῖ—Idem eruditus *Criticus* corrigit μελιρροα; sed supra monui *Tryphiodorum* non esse Poetarum perfectissimum.

V. 113. νοον—ελίσσων—Sim. *Apoll. Rhod.* IV. 3.

——— νόος ἔνδον ἐλίσσεται.

V. 114. ἀνδρι—Φωτι. A. Cum toto hoc loco confer *Hom.* Il. γ. 216 ad 224. Cicero de hac re verba faciens dicit: "Quem vero non pudet (id quod in plerisque video) hunc ego non reprehensione solum, sed etiam pœna dignum puto. Equidem et in vobis animadvertere soleo, et in meipso sæpissimè expetior, ut exalbescam in principiis dicendi, et tota mente, atque omnibus artubus contremiscam," &c.—De Orat. Lib. I. sect. 26. V. plura apud *Mer. Ang.* Not.

V. 115. Ορματος ἀστρεπτοιο βολην.—Hunc locum laudat *W.* ad locum *Virg.* supra memoratum. A. habet ἀτρεπτοιο.

V. 117. περιης—Sic legit A. vulg. ιεριης.

V. 118. κῦμα—Inter varias lectiones *Band.* legitur λαῖτμα, sed omittitur Manuscripti mentio. Nec mihi nec amico *Wakef.* displicet emendatio *Merrickiana* χεῦμα—sicut *Callim.* Jov. v. 32.

——— ἐκ δ' εχει μεγα χεῦμα. V. *Mer.*

V. 120. ἀνδρομεησιν αταρ—Sic suavius A. vulgo ἀνδρομεης αυταρ.

V. 123. ενθαδ' οντας—Ita A. et MS. *Reim.* et *Mer.* alii ενθαδε οντας.

V. 124. ατελεστα και αχρεα γηρασκοντας.—*Apoll. Rhod.*

κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
Ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας. II. 892.

V. 125. Ἀλλα — *Melius* Ἀλλ' η, ut conjicit *legendum Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.*

Βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μιναινώντας ὀλέσθαι. IV. 1255.

V. 127. προφερεστεραι—προφερεστεροι. A. *Masculina adjectiva*, præsertim pluralis numeri, cum substantivis generis feminini proculdubio sæpissimè conjunguntur. De *Participiis* non eadem dicta velim; credo enim *participia* masculina, non nisi pluralis numeri, cum substantivis femininis legitimè esse posita, Rectè igitur, ut opinor, contendunt *Brunck* et *Dawes* (contra *D'Orville* ad *Char.* p. 153) ad *Aristoph.* εκκλῆ. 516, ubi loquitur Chorus Mulierum, legi oportere συμμιξας, non συμμιξας. Sed certò certius fallitur *Dawes*, p. 310. *Misc. Crit.* ubi dicit —“ *ubicunque de fœmina reperitur masculini generis adjectivum, ibi etiam pluralem numerum adhiberi.*” Sed vid. exempla et sing. et plur. apud *D'Orv.* *Char.* p. 153, 244, 352. Vid. etiam *Burgefs* ad *Dawesii* *Misc. Crit.* p. 310; *Brunck* ad *Eurip.* *Med.* 316; et *Dissertationem* περὶ τῆς ΟΜΗΡΟΥ ποιήσεως, p. 32. Edit. *Barnes*, quem videas ad II. θ. 455. Quibus addas ex *Eur.* *Troad.* ουρανίου εδραν—μεσση πλαταν—ὀυλίου ἀμειραν; et *Lucian.* *Somn.* ἐπιτηδείος ἡμερα, et alia innumera. V. *Od.* μ. 369.

V. 128. Totam Fabulam στρουθοιο et δρακοντος vid. ad *Hom.* II. β. 305 ad 316.

V. 130. ελκομενης—Hoc est, ut opinor, *discerptæ, dilaceratæ*, ut *Hom.*

σὲ μὲν κύνες ἢ δ' οἰωνοὶ
Ἐλκήσου' αἰκῶς. X. 335.

Amicus noster *Wakefeld* malit εσθομένης; sed judicet Lector.

V. 130. ἀπαλὼν τ' ἐλαθεσθε—Hæc Lectio Cod. Reim. gravior est vulgatâ ἀπαλὼν τε λαθεσθε. Hæc quidem sunt leviuscula, non tamen negligenda; ut rectè observat Criticus ille Græcè versatissimus Brunck, ad *Apoll. Rhod.* II. 135.

V. 135. Θαρσαλεῖς—Sic A. B. vulgò Θαρσαλεως.

V. 139. πλεκτήσιν—"Hunc versum citat Tzetzes in Schol. ad *Lycoph.* v. 344. Οἱ Ἕλληνες, ὡς φησι Τρυφιδωρος,

"Πῦρ ἴδιον πηκτῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

"πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, ἕσας περὶ τὴν Τροίαν." Πηκτῆσιν, inquit Ill. D. Potterus, pro πλεκτῆσιν, ex Barocc. et Græv. πήγνυσθαι enim potius quam πλέκεισθαι dicuntur tentoria. "Κλισίης ἐϋπήκτου—Hom." Merr. Sed neque Tzetzi, neque illustrissimo Pottero, neque Merrickio, neque quibuscunque hæc arident, equidem assentior, et rectè se habere vulgatam lectionem nullus dubito. "Achivorum κλισίαι στῖπι-
"tibus lignisque constabant, vimine intertexto humoque aggesta,
"adeoque tuguria potius. V. II. w. 449 sqq. cf. Eustath. ad
"II. α. 185. Rectè et Tzetza in Antebomeriis: Achæi: τεύξαν
"δὲ κλισίας ΠΛΕΚΤΑΣ, σταβάραις (h. e. σταυροῖς) ἀραρυίας."
V. eruditissimi Heyne excurs. ad *Virg. Æn.* I. 469. Et v. *Æn.* II. 16. in Notis. Sim. Hesiod. πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι—
Scut. Herc. 63. Cum hoc loco confer *Hom. Od.* θ. 501.

V. 142. τεταυσμένον—Sequitur Merrick. in cæteris τεταυσμένον.

V. 143 γειτονὸς αἰγιαλοῖο—"Hæc lectio est Codicis A. eamque
"uti optimam in textum induximus." Band.

V. 144. ἐπιπλοῦν—Sic benè legendum conjecit Merrick. vulg. ἐπὶ πλοῦν.

V. 146. φοβὲ νεφὸς—νέφος οἰμωγῆς. *Eur. Med.* 107. et inf. 409. νεφέλη—αἰθρῆς.

V. 149, 150. *ωφ κεν—λαβῇ*—Sic legit A. et melius, ut opinor, quam vulg. *ω κεν—λαβοι*. Vid. Il. α. 32.

V. 150. *ἵπποσυναων*.—Ita optimè locum corruptum restituit A.—olim, *ἵππυς ἀνδρῶν*—inf. ex *Hom*.

λελασμένος ἵπποσυνάων. 627.

V. 151. *ἐξῆς—ἐξώχετο*. A.

Ib. *μυθοῖς—μυθῶ*. B.

V. 153. *ἐπειγομενος*—cum genitivo.

Ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο

Κρείαν Ἀλκίνοος. *Apoll. Rhod. IV. 1008*.

V. *Steph. Thesaur*.

V. 157. *οτι τοιος εην κ. λ.*—*Virg. Æn. II. 491*.

— *Instat vi patria Pyrrhus*.

V. 159. *Τυδῆς*—Sic optimè A. olim *Τυδης θαλαμοιο*—nullo puncto interposito. V. *Ang. Annot. Merrickii*.

V. 161. *ἰστηκε*—*Frischlinus* legendum vult *ἰστη και*; et copula, meâ sententiâ, desiderari videtur. — Malit *Wakefield* *αυστήκε*.

V. 162. “*Ita locum hunc ex lectione utriusque Codicis redendum duximus*.” *Band*. Olim (puncto post *ὄρμη* posito)

ΔῆιΦόβω ποτὶ δῆριν ἀπηνεῖ δίζετο θυμῷ, v. *Not. Merr*. Vocem *εζετο* verte—*sedebat*, sc. *in Equo*. Pessimè *Band*. *astuabat*. Liceat tamen conjecturam nostri *Wakef*. proponere

————— *ἄγριος ὄρμη*,
ΔῆιΦόβω ὅτι δῆριν ἀπηνεῖ δίζετο θυμῷ.

Confer Il. β. 589.

V. 166. *αυστήσε*—*surgere fecit*. Sæpissimè verba neutra in Aor. 1. et Fut. 1. activam habent potestatem; sicut *Hebræorum*

Hipbil. In *Eurip. Med.* α' νιν ἔβασεν (213)—αλλα σ' ὁ Μαιας—*πελαγείε*—(765)—μηλ' ἐφοβήσαν, *Apoll. Rhod.* II. 123—διψαν λωφισομεν, *ib.* IV. 1418. Vid. etiam IV, 104, 1325. II. 167. I. 1131. Totam paginam exemplis replere haud difficile est. V. *Brunck* ad *Soph.* Aj. 40. ubi videas non solum plurima verba neutra in fut. et aor. sed etiam in præsenti, a poetis tanquam transitiva usurpari. Vid. etiam *Burgeffii* Not. ad *Dawes* Misc. Crit. p. 337.

V. 170. Hunc versum primùm edidit *Merrick* ex Manuscripto *Reim.*; servatur etiam in A.

V. 173. καθιππευσιν—Benè *Merr.* interpretatur sensu metaphorico—*devicturi*—*superaturi sunt*. V. ejus notam, et *Wakef.* Sylv. Crit. p. 41.

V. 175. Εὐρυπυλος τ' Εὐαιμονίδης—Hunc versum in editis desideratum ex Manuscripto A. restitui, ubi legitur, forsan typographico errore, Εὐαρμονίδης—De *Eurypylo*, *Euæmonis* filio, v. II. β. 736. et de *Leonteo*, filio *Coroni*, β. 745.

V. 177. Ορτυγίδης τ' Αντικλος—Ita edidi *Frischlinum* secutus; vulgò sine copulâ Ορτυγίδης Αντικλος.

V. 179. αγαπηνωρ—Apud *Quint. Calab.* (ut me monuit Cl. *Wakefield*) κυρίως legitur Αγαπηνωρ—xii. 321. Et si ita legendum velit eruditus Lector, haud me adversantem habebit: hujus enim mentionem facit *Homerus*, II. β. 609. Sed huic Lectioni oppugnare videtur *Heynius*, qui solùm duo et viginti Heroas apud *Tryphiodorum* commemorat. V. inf. 182.

V. 180. Ιφιδάμας—Sic A. B. et MS. *Reim.* et ita legit *Bandinius*; sed quis ille esset prorsus nescio. Vulgatæ tamen lectioni Αμφιδάμας assentiri non possum.

V. 182. *Virg.—et ipse doli fabricator Epeus—Æn. II. 264.* De eorum numero et nominibus qui equo latuerunt, variè scripserunt Auctores. *Virgilius* memorat *novem*; *Homerus* simpliciter, πάντες ἀριστοί; noster, *duo et viginti*. Vid. plura ad Excur. III. *Æn. Lib. II. Heyne.*

V. 185. Ἀμβροσίην—Sic benè B. et MS. *Reim.* in editis, ἀμβροσίη: et hanc notam subijcit *Merrickius*: “In annotationibus *Anglicis* dixi *Ambrosiam* hîc *liquorem* designare, eo quod *Deorum cibo* videtur opponi. Sed in MS. *Reim.* legitur ἀμβροσίην, quæ lectio si vera sit, *Ambrosia* est ipsa θεῶν ἐδωδη.” Ἀμβροσίην veram esse lectionem vix dubito; sed *adjectivè* est accipienda, et cum ἐδωδη concordat.

Temperat Ambrosias cum tua cura dapes. Mar. Ep. VIII. Lib. 4.

V. 187. B. legit—πειρόμενοι ἐαυθοῖεν α. γνῆσι. MS. *Reim.* habet πειρομενοι—γνῆσι. Sed nihil est mutandum. *Hom. Od. IV. 369.* ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός. *Merr. Sim. Homerus, Il. τ. 352.*

ἡ δ' Ἀχιλλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἱερατεινὴν
Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμός ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.

Sed quis patientèr ferat το—στάξ' ἵνα ἵκηται—quod huc irrepsit ex v. 348. reponere ociùs—στάξ' ἵνα ἵκοιτο. Simili mendâ (ut obijter moneam) laborabat *Hom. Od. γ. 78.* Sed totum verum jure abjiciebat *Dawesius*: deest enim in *Aldinâ* Edit. et, ut inquit *Ernestus*, “in omnibus antiquis præter *Rom.* ex qua in “alias venit.”—Vid. *Burges.* in Not. ad *Dawes*, p. 90. Dum hanc Adnotationem scribo, alterum *Homeri* locum medicâ manu indigentem video—*Od. γ. ad initium—*

Ἡέλιος δ' ἀνύρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμαν,·
Οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι Φαεινῇ—

Pro Φαεινῇ, quod soloecè habet, lege Φανείη; sicut inter varias Lectiones scriptum est. Innumera alia sunt Loca hujusmodi

apud hunc Poetarum præstantissimum, quæ adeo emendatione egent, ut nesciam an cujusvis Poetæ Editio vehementius desideretur; alterum pace Lectoris addam—

ὦ ἔδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω

Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ. Il. β. 205.

ubi reponendum est ἐμβασιλεύοι; sed adhuc gravius laborat hic versus; vox enim σφίσιν (ut rectè observavit *Clarkius*) vix habet quò referatur. Haud igitur dubito (critico illo favente et MS. *Mori*) quin totus pro spurio habeatur.

Hi soloecismi quidem (dolet confiteri) apud *Tryphiodorum* haud infrequentes sunt—εθηκε—οπως—Φερησι. V. 89—91. υπεθηκεν—οπως—οδευη. V. 99—101. ελυλατα—μη—αναψη. V. 105—106.

V. 188. κρυμοῖσι—κρυμνοῖσι. A.

V. 191. καταθρῶσκησι—καταθρῶσκοντα, A. καταθρῶσκοντες, B. et *Reim*.

V. 192. ορειτρεφεος ποταμοιο—

aut *rapidus montano flumine torrens*

Sternit agros, sternit fata leta, boûmque labores,

Præcipientesque trahit sylvas: stupet inscius alto

Adcipient sonitum saxi de vertice pastor. Æn. II. 305.

V. 193. κοιλαδος ευνης—Substantiva pro adjectivis apud Græcos poetas frequenter usurpari pueris haud ignotum est—πατριδα γαιαν—ελλαδα Φωνην—γυναικα μαζον. Il. ω. 58. et *Barnes* Not. Εοτρηα αυλιον—ut benè edidit *Brunck*, q. v. ad *Apoll. Rhod.* IV. 1248. et inf. 366.

V. 194. Σιγη—Desiderari videtur copula, quid si Σῖγα τε, vel tale aliquid. Pro μενοντες A. B. et *Reim*. μενυσι—et inter hunc et sequentem versum A. inserit alium, et non malè.

Πικρὰ δὲ πειναιόντες οἷζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης.

V. 196. ξυλοχοιο—Quid sibi vellet *Merrickius* proponendo ξυλοιο, prorsus ignoro. Vox *Ευλοχος* hic valet εὐνη, ubi *Achivi* sicut *Feræ* latuerunt. *Hesych.* *Ευλοχος*—η θηρις κοιτη. Vid. *Od.* β. 335.

V. 198. επεκληῖσσε—vulg. επικληῖσε. V. *Barnes* ad *Hom.* *Od.* τ. 30. In *Band.* επεκληῖσε.

Ib. εγκυμονος—*Virg.*—*Foeta armis*—II. 238. et *Eurip.* *Troad.* εγκύμον' ἵππων τευχέων. II.

V. 199. λοχς—δολς. A.

V. 200-1-2. Totum hunc locum ita benè exhibet A.—In editis [omisso medio versu] sic perperam legitur,

————— τῷ δὲ οἱ ἄμφω
Ατρεΐδαι ἐκέλευσαν κ. λ.

Sed *Menelaus* in Equo erat inclusus; et præterea, duo duces uno eodemque tempore mandata de re tam parvi momenti dedisse vix est verisimile. Miror hæc Criticos latuisse, præfertim cum paulo infra habemus *θελεν*—et *εφημοσυνη βασιληος*—non *θειον* et *βασιληων*.

V. 203. χῦσαι—lege *Χεῦσαι*—*Wakef.* Sed forsan vox *χῦσαι* eâdem Analogiâ formatur a *χυω*, quâ *λῦσαι* a *λυω*, &c.

V. 204. Ἴππον ὅπερ κεκαλυπτο—Sic legit *Merrick*, et plurima loca profert, ubi præterita passiva vim activam induunt. Sed in omnibus MSS. et editionibus legitur *Ἴππος ὅπερ*—præterquam *Frisch.* ubi *Ἴππος ὅπη*. Si illa lectio vera sit, subaudiendum est *δια*, vel tale aliquid.

V. 208. Auroram frequentissime pro toto die usurpari fatis ostendit eruditus *Merrick*, cujus adnotationes (præ-

(præsertim *Anglicas*) te adire velim; quibus addas *Theoc.*
Idyl. II. 147.

—ἀνικά πέρ τε πόλ' ἡραυὸν ἔτρεχον ἵπποι,
'Αὐτὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι·

ubi Schol. ἡνικά πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον αἱ ἵπποι τοῦ ἀρμάτος (δηλοῦται
τε ἡλίῳ) φερούσαι ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἩΜΕΡΑΝ τὴν ῥοδόπηχυν. Vid.
(si tanti sit) Notam *Musgrævi* ad *Eurip.* *Troad.* 855.—II. β.
48. et Not. ad A. 1. *Barnes.*

V. 210. Hic versus, in editis omissus, servatur in A. ubi
tamen legitur ἀγγελευσα. Vox κοίλην valet, ut opinor, *profun-*
dam; apud *Hom.* legitur—ἰλκίμεν εἰς ἄλλα δῖαν.

V. 211. εὐκραινε—*Merrickium* secutus ita edidi—vulg.
εὐκραινε.

V. 215. Ex eodem Cod. A. hunc versum, in editis vehe-
mentissimè desideratum, in Textum recepi.

Est in conspectu Tenedos, notissima fama
Insula, dives opum, Priami dum regnâ manebant;
Nunc tantum sinus, et statio malè fida carinis:
Huc se provecti deserto in litore condunt. Æn. II. 21.

In hac insula erat templum *Apollinis Sminthei*. V. *Heyne*
ad locum, et *Hom.* II. α. 38. Vide Notam ad vers. 139.—
πρὸς Τενέδου κατήραν.

V. 219. Pro κευθων, quo mihi nihil aliud frigidius esse vi-
detur, legendum velim τευχων—ἀλγεα τευχει, *Hom.* κρυπτον—
κευθων mera est tautologia.

V. 221. πολυωπων—Sic melius A. Vulg. περίωπων. *Hom.*
Od. Δικτῶν ἐξέρυσαν πολυωπων—χ. 386. ubi scholiastes—πολλας
τρύπας ἔχοντι τῷ δικτῶ.

V. 222. ο δε κριδον—Cum vox κριδον a nullo veterum usurpetur, emendat *Merrick*—Αντρες αγραυται, ο διακριδον; et mihi quidem hæc emendatio arridet. Sed lectorem refero ad v. 67.

V. 223. λαθριδιος—Ita A. et MS. *Reim.* vulg. λαθριδιος.

Ib. δεδηκως Δικτυα, παπλαινων ιαθι—Ita legit A. In editis, δεδηκεν (alii δεδοικεν) Δικτυα παπλαινων αγραν. Sed vocem αγραν omittunt B. *Ald.* et MS. *Reim.*—Locum ita emendat *Merrick*,

“ Λαθριδιος πυκνιῶσιν ὑπὸ πτόρεθοις δέδουκεν,

“ Δίκτυα παπταίνων ἄγρης—

“ πτορεθοισιν ὑποδεδουκεν, ramis se occultat.”—Sed mihi valdè displicet το—δικτυα αγρας—*retia venatica.*

V. 231. Ita optimè, ut opinor, *Band.* ex Cod. A. In B. et *Reim.* επιπνυι γε και αυτη, Vulg. επιπνυμι δε και αυτη.

V. 234. Hic versus in editis sequenti postponitur; sed sequor MS. A. ubi legitur αγγαλλισα φοβον, ut edidi; in plerisque αγγαλεισα φοβω.

V. 236. *Virgilius* Æn. II. 26.

Ergo omnis longo solvit se Teucra luctu.

Panduntur portæ. Juvat ire, et Dorica castra

Desertosque videre locos litusque reliquit, &c.

et *Euripides*, *Troad.* 531.

Τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;

Τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;

Κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς,

Δόκιον ἔσχον ἄταν.

V. 238. αλλοθ'—αλλος. A. αλλος τ'. B. et MS. *Reim.*

V. 244. *στη Διοτ ηλυε βυλ*—Vulgatam lectionem defendit *Merrick*. Sed in MS. A. legitur *ηβιλε*, nec (meâ sententiâ) minus benè, *Κριῖτον γὰρ ἀγαθοποιῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιῦντας*. I. Pet. III. 17. Haud abfimi-
litèr *Virg.* *Siç Di πρόβιβις*—nec D. *Paulus* ad *Ephes.* *κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ*, I. 11. Confer etiam *Virg.* *Æn.* II. 901.

V. 246. *θαυμασθῶν ἀμφιχυθentes*—*Virgilius*

Pars stupet innuptæ donum exitiale Minervæ,

Et molem mirantur equi. *Æn.* II. 31.

V. 247. *περικλαῖσι*—Sic melius A. olim, *περικλαῖσι*, V. II. p. 756. et τ. 429.

V. 251. Cum hoc loco confer *Virg.* *Æn.* II. 32, &c. ubi *Heynii* adnotatio æquè ad *Tryphiodorum* ac ad *Virgilium* spectat.
“*Sapientius autem Virgilius de equo consilia inire Trojanos facit,*
“*antequam in arcem deductus erat, quam apud Homerum deducto*
“*jam in arcem equo.* *Od.* l. 504, fqq.” q. v.

V. 255. *Αργυνοιο*—Hanc lectionem Codicis A. meliorem esse duco quam vulgata *Αργυνοισι*. *Wakefieldius* emendat *αργυνοισι*—*Posteris Indigenis*. Vid. *Sil. Crit.* Sect. lxiv. Part. II.

V. 258. *αιικια*—*αιικιῶ* A; sed magis poeticè vulgata.

V. 261. *παραίων*—Sic A. B. et *Reim.* In editis omittitur.

V. 262. *ισχι*—Ita optimè A. et *Reim.*—vulg. *ισχετο*.—In B. *ισχι*. Haud rarò hæ voces inter se confusæ sunt. V. *Valckn.* ad Phæ. p. 376. et inf. 564.

V. 263. *ελεησεις*—*ελεησεις* A. “Abrupta quidem est Ora-
tio, sed forsan id consultò egit Poeta, ut abrupto sermo-

"his exordio simulatam *Sinonis* trepidationem exprimeret." *Merrick*.

Ib. Ἀργείοισιν ὁμῶλσον—*Virgilius*

—— neque me *Argolicā* de gente negabo. *Æn.* II. 78.

Confer totum locum.

V. 264. ρυτῆρα καὶ ἀστειος—ρυστῆρα A. et legitur ἀστειος ap. *Band.*

V. 271. ἔρξαν—ἔρξαν A. ἔρξαν B.

V. 273-4. Hoc versus et metro et sensu laborantes in editis sic scriptos invenimus,

Οἱ δὲ, νεῶν πληγῇσιν ἀτασθαλίῃσι τῷ πάντεσσι,

Εἴμαι! ἀπόδδυσαν· αἰκελίῃσι θ' ἱμασθλοῖς.

Pro νεῶν—νοῶν A. νοῶν B. et *Reim.* quæ posterior lectio *Merrickianæ* conjecturæ ansam dedit—νοσπλήγεσσιν, quam uti optimam in Textum recepimus. δαμνεντες legit A; et ex eodem codice secundum versum ita ut nunc stat (si excipias ἱμασθλοῖς quam reposui pro ἱμασθλοῖς) edidit *Bandinius*.

V. 276. ἰκεσίοιο—Apud *Band.* ἰκεσίοιο.

V. 277. εἰκεν εἰσῆς—εἰσῆς B. et MS. *Reim.*

V. 278. ἰκέτην καὶ ξεῖνον—*Apoll. Rhod.* II. 1131.

Ἀλλ' ἰκέτας ξεῖνους Διὸς εἵνεκεν αἰδίστασθαι

Ξεῖνίου, ἰκετοῦ τε· Διὸς δ' ἄμφω ἰκέται τε

καὶ ξεῖνοι.

V. 279. Pro υπαρχιος (quod non intelligo) lego cum *Rbomano* υπεργυος.

V. 284, &c. *Virgilius*, *Æn.* II. 148.

Quisquis es, amissos hinc jam obliviscere Graios;

Noster eris: mihi que has ediffere vera roganti.

*Quo molem hanc immanis equi statuere? quis auctor?
Quidve petant? quæ religio? aut quæ machina belli?*

V. 285. Pro αἰεῖ lego αἰεῖ in futuro sensu; et subaudio
γεν ἰνα. V. Dawes, p. 78. Misc. Crit.

V. 288.—*Hortamur fari, quo sanguine cretus.* Æn. II. 74.

V. 289.

*Ille hæc, depositâ tandem formidine, fatur.
Cuncta equidem tibi, Rex, fuerit quodcumque, fatebor
Vera, inquit: neque me Argolicâ de gente negabo:
Hoc primum: nec, si miserum Fortuna Sinonem
Finxit, &c.* Æn. II. 76.

V. 291. Ἀργὸς μοι πόλις—*Virgilius, Æn. II. 95.*

Si patrios unquam remeassem Victor ad Argos.

V. 292. Αἰσιμον αὖ—Ita rectissimè A. pessimè vulgata
Αἰσιμον καλεῖσιν. Secunda syllaba in voce Αἰσιμος apud nostrum
corripitur, sup. 218; et vocula αὖ in hujusmodi locis ap. Hom.
perpetuò usurpatur. V. pro innumeris II. β. 862-4-7. Miror
hanc lectionem eruditum *Merrickium* non recepisse, præsertim
cùm sic scripserat *Frischlinus*.

V. 293. παλαιφάτον—*ab Oraculis prædictum.*

*Hanc pro Palladio, MONITI, pro numine læso
Effigiem statuere.* Æn. II. 183.

V. 294. Multo melius apud *Virgilium*—

*Nam si vestra manus violasset dona Minervæ,
Tum magnum exitium, &c.* Æn. II. 189.

Ib. Deest μῦ in B.

V. 295. Πολιν υιας—παλιν εγγος. A.

V. 296. λαβη—Corrige λαβει, soleccè enim se habent ει—λαβη. Nunquàm ει cum subjunctivo construitur; vide *Brunck* ad *Aristoph.* *Ran.* 594. et *Dawes* *Misc. Crit.* p. 324. Hinc corrigendus est *Hesiodus*, in *Op.* et *Di.* 344.

Ει γαρ τοι και χρημ' εγγωριον αλλο ΓΕΝΟΙΤΟ,
Γειτονες αζωστοι εκιον.

ubi vulgò legitur γενηται. Sed non solùm vox ει, ratio etiàm Syntaxeos hanc emendationem postulat—εκιον ει γενοιτο.

V. 297. Φευξονται προφυγοντες—De hâc locutione vid. *Merrick.* ωχοντο ακιοντες, *Lucian.* *Dial. Nept.* et *Cyclop.* et

Βελτερον ος Φευγων προφυγη κακων. II. ξ. 81.

Ib. ανηυστοις—Ita optimè *Rhod.* et *Ed. Frischl.* malè vulgo ανηνυτοις, cujus penultima est brevis—

Ως ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος ἔισατ' ἄεθλος. *Apoll.* III. 502.

V. 298. *Euripides* *Troad.* 528.

Ιτ', ὃ πεπαυμένοι πόνων·

Τὸδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον

Ἰλιάδι διογενει κόρα. Cf. totum Chorum.

V. 300-1. Αμμι δ', &c. Hi duo versus in editis omissi inveniuntur in Codice A.

V. 303-4. Conjecturam *Merrickianam* in Textum admisi. Vulgo nullo sensu—

_____ τοι δε βουιας
Δησαμενοι, σιζησιν ευπλεκτοισι καλοισιν·

Cum toto hoc loco comparetur *Virg. Æn.* II. 235.

*Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subjiciunt lapsus, et stuppea vincula collo*

*Intendunt. Scandit fatalis machina muros,
Feta armis. Pueri circum innuptæque puella
Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent.*
Confer etiam Ἀντιστροφῶν Eurip. Troad. 535, &c.

V. 306. βιβασμενοι—Sic rectè legit Bandinius duce A.
vulgo βιβασμενον.

V. 308. Virgilius, Æn. X. 501. monente Merrick.
*Nescia mens hominum fati sortisque futura,
Et servare modum, rebus sublata secundis.*

V. 309. πολλῶ—Equidem cum amico Wakef. assentior
emendationi Rhodomanni—πολλοι. Hæc repetitio perpulchra est.
Κεῖτο μεγάς μεγαλῶσσι—Hom.

———— ἐνθετὺν σε πολλὰ πολλακίς. Eur. Troad. 1022.
et κακοὶ κακῶς perpetuò.

V. 311, &c. Vulgo ita legitur—

Οἷη καὶ Τρώεσσι φθισίερος * ἄτη,
Ες πόλιν αὐτοκτελὺς ἀμνησμένοι Σιμόεντος
Εστεφὼν αὐχένις πλοκάμης σφετέροιο Φονῆος.

Locum præcipuè ex A. restituimus. Variatio Manuscriptorum
est, φθισιμῶ. A. B. φθισιῶ. vulg. ἐφελκετο A. B. ὑφελκ. vulg.
αλαστον A. Αχαιῶν B. et alii. Σιμοειντος B. et vulg. ποταμοιο A.
στεφανῶς A. B. et vulg. habent πλοκάμης, sed illud prætuli;
credo enim aliquem cui displicuerunt εστεφὼν στεφανῶς in mar-
gine το πλοκάμης scripsisse, et hinc in contextum inferiorum
Manuscriptorum irrepsisse: fortè quidem το Σιμοειντος nihil
aliud est quam interpretamentum ποταμοιο; nam ex hoc fonte
profluit immensa Lectionum corruptarum turba.

V. 312. αὐτοκτελὺς—Malit Wakef. αὐτοκτελυστος, v. Sylv.
Crit. sect. 19.

V. 316. *ερεικομενη*—Optimam conjecturam *Merrickii* recepimus—vulgo *ερεοδομενη*—*Hefychius* *ερεικομενος*—*περισχιζομενος*.

V. 317. *υπερβρυχατο*—Legendum vult eruditissimus *Wakefield* *υπεβρυχατο*, et meâ sententiâ rectissimè.

SUB *pedibus mugire solum*—Æn. VI. 256.

Γαῖα δ' ὑπιστονάχισε, Hom.

V. 322. *Νυμφαισι*—De Nymphis quæ *Hamadryades* vocantur consulendus est *Spanhemius* ad *Callim.* Hymn. in Del. v. 81 et 83. *Merr.*

Ib. Pro *Ιδη*—ὕλη. A. superscripto tamen *Ιδη*.

V. 323. *κυκλωμενον*—Sic benè *Mer.* Malè in *Band.* et aliis *κυκλωμενον*. *Ξανθος* apud Hom. vocatur *δινηεις*. V. Schol. ad II. β. ult.

V. 325. De locutione *μαντευετο σαλπιγξ*, v. *Mer.* in *Anglicis* Notis, v. 428.

Ib. *ελκομενον*—Corrigit *Wakefield* *ερχομενον*, quæ emendatio et mihi in mentem venerat. Vid. *Silv. Crit.* secundam Part. sect. 77.

V. 329. *εἰη*—*εἰην*. A.

V. 330. *εὐγλυφεων*—*νεογλυφεων*. A.

V. 331. *Ως*—*idcirco*. V. *Syl. Crit.* sect. 27. *Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.* II. 598. ubi loquitur de nave *Argo*.

Καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντίσπασε πίτρης
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥστε φέρεσθαι.
Ἥ δ' ἰκέλη πλερούντι μετ' ἄλλοις ἔσσυτ' οἷσ' αὖτ'.

V. *Ang.* annot. *Merr.*

V. 335. *ελυσει ἐπὶ δρομον αὐτῆς ὁδοιο*—Hanc lectionem *Codicis* A. uti meliorem in Textum induximus. Vulgo *ἰδουσαι*

ἐπιδρομον ὁρμον ὁδοιο; sed pro ὁρμον proponit *Mer.* οἰμον: vide ejus annot. Variæ sunt hujus loci expositiones; equidem interpretor (nescio an rectè), *Sed Juno, coram illo viam præparans, rursus (antea enim substitit) in cursum liberavit.* Sed judicet Lector. ἀναστella, ἀναφραττω. *Hesych.* Pro μιν lege, si velis, μιν, alioqui subaudiendum est. *Virgilius, Æn. II. 242.*

———— quater ipso in limine portæ
Substitit. ———

V. 337. ανοιγομενων—ανοιγομενον. A.

V. 340. *Virgilius—Pueri circum innuptæque puellæ
Sacra canunt—*

Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλαι' παρθένος
Δ' ἄτριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
Βοᾶν τ' ἱμελπον ἑυφρον'. *Eur. Tro. 548.*

V. 341. χροωσαν—Ita optimè legit A. et ἀμεργόμεναι repositui, monente *Wakefield* ad *Virg. Geor. IV. 54.* ubi tamen malè conjicit eruditus criticus χροαισσαν—vulgo χροοισσαν ἀμεργόμεναι; quæ posterior vox sæpè cum ἀμεργ. est confusa,

————— ἄνθεα δὲ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐν ποικίλῃ κάλλει

Ἐσφόρειον—*Apoll. IV. 1144.*—ubi in nonnullis MSS legitur ἀμεργ. V. *Brunck.*—Quod ad hujus loci varias interpretationes et emendationes attinet; Interpretes omnes et Emendatores in luto hæsitant; et *Wakefield* solus oculis videt—“ Et quod hic—χροωσαν—(ut volo) de floribus, Lucretius similiter dixit. V. 814.

————— “ *Herba cubile
Præbebat, multâ et molli LANUGINE abundans.*

“ Et locutionem, minus quidem affectatam (v. sup. 67.),

Q

“χαριν ομβρυ, illustrabit idem *Lucretius*, I. 251. loco elegantissimo;” quem vide, et *Havercampi* Notas.

V. 343. επιμαζια νηματα—ἐπὶ μαζὸν ἕματα. A.

V. 344. περιστεφου—κατεπλεκου. A.

V. 346. Χρυσειω—Χρυσεια. B. De usu Vini croco mixti, v. *Ang.* Not. *Merr.*

V. 347. ανεκνισσωσε—Ita optimè A. uti conjecerat *Rhod.* vulgo ανεκνυζωσε.

Ib. πηλω—πηλος, οινος, Ιωνες. *Hesych.* V. *Suidam* in κατηλικως, &c.

V. 350. Pro αφνειοιο, malit *Wakef.* οθνειοιο; et, ut opinor, melius. Confer II. β. 460. et γ. 3. et *Æn.* VI. 311. X. 265. monente *Merr.*

V. 352. επογμευσιν αλημονος—Vulgo legitur εποχμευ. αλημονες; at in variis lectionibus *Bandinii*—“επολμευσιν (ita enim “VIDETUR) αλημονος. A.” Si *Bandinius* paullo attentius oculos intenderat, vix dubito quin επογμευσιν, uti optimè conjecerant *Frisch.* *Rhod.* et eruditus *Merrick*, planè perspexisset.

V. 354. δι’ αστεος—Sic melius A. vulg. προ αστεος.

V. 355. *Virgilius*, *Æn.* II. 244.

*Instamus tamen immemores cæcique furore,
Et monstrum infelix sacratâ sistimus arce.
Tunc etiam fati aperit Cassandra futuris
Ora, Dei jussu non unquam credita Teucris.*

V. 356. δι Πριαμοιο—Ita optimè A. Pessimè vulgò δ’ εκ θαλαμοιο, quam ineptam repetitionem Librariis jure imputandam censuit perdoctus *Merrick*.

V. 358. ἥντε τυπείσαν Κεντρον ἀνεπλοίησε—“ *Hanc Lectionem, uti vulgata meliorem, substitui ope Cod. A.*” *Band.* Et ita legit *Merr.* Vulg.—ἥντε τυπείσα Κεντρον δ' αὖν ἐποίησε.

V. 359. Κεντρον ἀνεπλ.—Optimè se habet Κεντρον ; et fallitur *Wakefield* (humanum est) reponens κεντρος, quæ vox nulla est. V. ejus *Virg. Georg. III.* 148.

Ib. ἑοράισται—vulgo ἑοράιται ; sed sequor *Merrick.* V. *Steph. Thesaur. in ραίστος.*

V. 360. ποτιδερχεται—Ita reponendum censent *Frischlinus* et *Rhodomannus* ; et hos secutus sum, viam monstrante Codice A. qui legit ποτιδερχεται.—*Merrick* legendum vellet ποτινίσσεται, quæ certè bona est lectio ; sed alteram præfero. Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod. I.* 1265.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
Πίσσά τε προλιπὼν καὶ ἐλισπίδας, οὐδὲ νομήων
οὐδ' ἀγέλης ὄθεται—κ. λ.

Ib. εἰς ἀγέλην ποτι—Miror usum præpositionum προς—εἰς, critico sagacissimo adeo displicuisse, ut illi ne ferendus quidem videretur. Aliter visum est *Homero*—

οὐδ' ὅς' εἰς ὀρχομένον προτινίσσεται—*Il. I.* 381.

Aliter *Sophocli*—

————— ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνήν πατρός
Τούτων πρόσσεισι μηδ' ἄν. *Elect.* 436.

et aliter, si Diis placet, *Pindaro*—

—εἰς ναὸν προσοιχόμενοι. *Pyth.* VI. 4.

Sed hic reponit *Dawesius* (*Misc. Crit. p.* 44.) παροιχομενοι—et, ut videtur erudito ejus Editori *Burgesis*, *doctè et verè* ; sed, bonâ lectoris veniâ, *Dawesi* verba proferam—“ Nempe apud

“ *Pindarum*, prout hodiè repræsentatur, habemus *εἰς τὸν ΠΡΟΣ-*
 “ *ΟΙΧΟΜΕΝΟΙ*, apud Scholiasten autem *εἰς τὴν Πυθῶ ΠΑΡΙΟΝ-*
 “ *ΤΕΣ*. Vestram vero, Critici, fidem! scripsissetne, obsecro,
 “ Scholiastes *ΠΑΡΙΟΝΤΕΣ*, si apud Poetam legisset *ΠΡΟΣΟΙΧΟ-*
 “ *ΜΕΝΟΙ*; an vero *ΠΡΟΣΙΟΝΤΕΣ*! Mihi profecto nulla hæret
 “ aqua, quin exemplar quò usus sit Scholiastes *ΠΑΡΙΟΙΧΟΜΕΝΟΙ*
 “ repræsentasse censeam. Et præ hac quidem scriptura alte-
 “ ram plane sordere fidenter pronunciare ausim. Immo etiam
 “ in altera præpositionum usus *ΠΡΟΣ—ΕΣ* Græci sermonis
 “ indoli adeo non congruit, ut ne ferendus quidem videatur.”
 Scripsissetne Scholiastes *παριοντες*, an non scripsisset, non dico:
 benè scio *Hesychium* aliquando interpretari *προς* per *παρα*; ut
πρεσβυρος, ὁ παρακαθημενος, &c. sed valdè dubito (vid. *D’Orville*,
 p. 256.) an vox *παροιχομενοι* hoc loco rectè usurpari possit. Valet
παροιχομαι—*prætereo*, quæ significatio huic loco non tam benè
 convenit, ni fallor, quam *accedo*—*adeo*—*προσιχομαι*. Usus
 præpositionum *προς—εἰς* Græci sermonis indoli bene congruere,
 satis superque supra ostendi; et addas interpretationem *Hesych.*
vocis προσοικῆσαι, προσορμησαι εἰς τὴν γῆν. Vidi plura in egregiâ
 Adnotatione *Burgessii*, p. 467 et 527, Misc. Crit.

V. 366. *παρθενος*—Ita optimè A. vulg. *παρθενοι*. Nihil
 esse frequentius quam substantivorum usus pro adjectivis supra
 ostendi ad v. 193. Quibus exemplis accedant—*δουλῶν σφαγῶν*,
Eurip. Hec. 137. ubi v. *Heath et Musgrave*—*οικιστὴν ἑῶν*, *Ion.*
 v. 1373. *φιλοσοφος σιμνοτης*—*φιλοσοφον ηθος*, &c. V. doctissi-
 mum *Hemsterhusium* ad *Luc. Prom.* p. 35. Vide etiam *Brunck*
 ad *Oed. Reg. Soph.* v. 81.

V. 369. *πληγισα*—Sic benè A. vulgo *τυπισα*. *Merrick*
 edidit *τυφθισα* e lectionibus *Frischlini* et *Stephani*; sed, ut
 credo, sine ullâ Manuscriptorum auctoritate. Cum hoc loco
 confer, monente *Merrick*, *Virg. Æn. IV.* 300.

Sedit inops animi, totamque incensa per urbem
Bacchatur: qualis commotis excita sacris

*Thyas, ubi audito stimulant trieterica Baccho
Orgia, nocturnusque vocat clamore Cytharon.*

V. 371. *πλεοντος—νοοιο*—Subaudiendum est *εναντιον*, vel tale
aliquid. Sim. *Eurip.* Troad. 641.

*Ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας—
Κυρὸς χωόμενος Βρισηΐδος. Hom. &c.*

V. 372. *νοφοιτος*—A. legit, nec fortè deterius, *θιοφοιτος*.
V. *Eur.* Troad. 370—*ινθιος μιν*, &c.

V. 373. *μαιναδι φωνῇ*—V. supra, 366.

V. 374. *Virgilius*, *Æn.* II. 41.

*Laocoon ardens summa decurrit ab arce,
Et procul; O miseri, quæ tanta insania, cives?*

V. *Mer. Ang.* Not.

V. 375. *υστατιν*—*Quibus ultimus esset
Ille dies.*—*Æn.* II. 248.

V. 376. *τελος—τερας*. A.

V. 377. *κῶμος*—De hac voce, v. *Mer.* in *Ang.* adnot. et
Valck. ad *Eur.* Phæ. p. 296. *κῶμον ἀσπιδηφορον*—*Supplic.*
v. 390.

V. 380. *Τοιος*—Sic rectè A. et *Mer.*—*τοις* B. vulg. *τοισιν*.

V. 381. *αστραπλοντας*—Ita benè A. vulgo *αστραπλισιν*—

—————*κατάχαλκον ἅπαν*

Πιδίον ἀστράπτει—*Eur.* Phæ. 110. V. *Valckn.*

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένους.—*Hesiod.* sc. *Herc.* 60.

V. 385. *τικτομενοισιν ἐπισχῆσιν*—Ita legit A. vulgo *τικτο-
μενοισι νεφῇ σχῆσιν*—Haud infrequenter vox *ἐπεχω* cum dativo
adhibetur (subaudito *νοον* vel simili), sicut apud Romanos—

attendo—ἰδέσθῃ των μιμήσεων ἐπισχών—*unicuique harum imitationum attendens*—*Luc. De Salt. 78.* ἔπειχε σταντῶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. *I. Epist. Tim. IV. 16.*

V. 387. ἀνακλινάσα ῥοῖσει—Sic legit A. ut edidit *Merrickius*, qui ῥοῖσει vertit—*clamorem tollet.* *Infra, v. 564.* ἰαχὶ δὲ γλαυκῶπις. Vulgo ἀνακλινάσ' ἀναῤῥοῖσει. Sagacissimus *Toupius* reponendum vult ἀνακλινάσ' ἀβόλησει. V. Emend. in *Hefysb.* Vol. III. p. 229. Sed cūm *Merrickius* nostram Lectionem in contextum recipere non dubitaverit, firmante Codice A. nihil mutatum volumus.

V. 389. πυργων—Sic exhibet *Bandinius*, e lectione Codicis A. παρείων B. et alii.

V. 391. Δεσμα pro δεσματα usurpatur eadem analogia qua δούρα pro δουρατα.

V. 392. Μυρια—MS. A. habet Νυμφια.

V. 395. Similiter *Virgilius*, *Æn. II. 241.*

O Patria, O Divūm domus Ilium!

et *Euripides* *Troad. 45.*

Ἄλλ' ὦ, πόλ' εὐτυχῆσα, χαῖρε μοι πόλις,
ἔιστόν τε πύργωμ'.

Ib. ὦ μοι πατρῴων—ὦ μοι στο πατρίου A. et in proximo versu deest μοι.

V. 396. καὶ σὲ πατερ καὶ μήτερ—Sic benè A. Desunt voces καὶ μήτερ, in vulgatis. *Merrickius* edidit σὲ τε μήτερ, quod non deterius.

V. 398. μεγαλῶ—Quum vulgata Lectio fit vindicanda, ex *Virg.—Ingens ara fuit—Æn. II. 513*—nihil mutavi; malim tamen μεγαλῶ, ut legit A.

—— Διὸς μεγαλοῦ ποτὶ ῥωμον

Ἑκτειου—*Od. X. 334.* et rursus 379.

V. 400. *Λυσσαλον επι παισι*—Constructio hujus loci videtur interpretes latuisse. Verto—*super filiis rabide furentem*, v. supra. v. 21. et *Lucian.* p. 45. *Hemsterb.*

V. 401. Hæc perpulchra et pathetica oratio cum hac *Virgiliæ* comparetur, ubi *Andromache*—

*O felix una ante alias Priamæia virgo
Hostilem ad tumulum Trojæ sub manibus altis
Jussa mori, quæ sortitus non pertulit ullos,
Nec victoris heri tetigit captiva cubile!
Nos, patria incensa, diversa per æquora vectæ, &c.*

Æn. III. 321. Monuit *Mer.*

V. 405. *Ξινη—γαια*—Similiter *Eurip.* *Troad.* ubi *Cassandra* de Græcis—

οὗς δ' Ἀρης ἴλοι,
Οὐ παῖδας ἴδον, ἢ δάμαρτος ἐν χερσὶν
Πέσλοισι συνεστάλησαν, ἐν ξίνῃ δὲ γῇ
Κεῖνται— 380.

V. 406. *Ποια δε*—A. habet *Τοιαδε*, quam lectionem haud sperno.

Ib. *δῶρα—δωρον.* A. *δωρω.* B.

V. 407. *δηρον*—Hanc emendationem *Frischlini*, comprobante nostro *Wakefield*, in textum induximus—in editis nullo sensu *δωρον.* A. habet *ποτμον.*

V. 408. “Hujus et sequentis versus lectionem ex Co—
“dice A. totam desumpsimus.” *Band.* Vulgo—

Αλλ' ἤδη μοι φραζεσθαι, ταδε γνωσκετε παντες, quem malè, ut opinor, defendit *Merrick.* In secundo versu pro *φίλοι* in nonnullis edd. nulla apparet vox, in aliis inseritur *υον* aut *ον*, et apud *Mer.* *κακην.*

Αλλὰ, φίλοι, φραζεσθε. *Apoll. Rhod.* II. 423.

V. 411. σωματα κευθων—*Virg. Æn. II. 45.*

Aut hoc inclusi ligno occultantur Achivi, &c.

V. 412. πυρη—MS. A. legit ποθη, quod haud abjiciendum.
Il. ε. 689.

————— πίφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.

Vide etiam Il. α. 240.—*Sim. Horatius, Od. I. xxiv. 1.*

*Quis DESIDERIO sit pudor aut modus
Tam chari capitis?*

V. 414. κρητηρας ελευθερης—*Confer, monente Dausqueio,*
Il. Z. ad finem.

————— τὰ δ' ὅπισθεν ἀριστόμεθ', αἶκε πόθι Ζεὺς
Δῶν, ἱπυρανίοισι θεοῖς αἰετγενέτησι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
Ἐκ Τροίης ἰλάσαντες ἑὺκνήμιδας Ἀχαιῆς.

V. 416. Ἀμφοτερον—"Hæc vox correcta est in ἀμφοτερην
"in A." *Band.* Sed malè; adverbialitèr enim fumitur, ut
Hom. Il. γ. 178. δ. 60. &c.

Ib. αγαθην—Sic legit *Band.* ut puto, e MSS. Vulgo αγαθον.
Virgilius—

———— *Dei jussu non unquam credita Teucris.*

V. 417. Την δε—Ita *Band.* et MS. *Reim.*—*Merrick* edidit
την δ.

Ib. ενεισπεν—ἐνέειπεν. A. nec minus benè. Confer *Steph.*
Thef. in voce ενεπω. *Hom. Il. ε. 439.*

———— ὁμοκλήσας προσέφη—

Nequaquam igitur assentior τῷ *Stephani* et *Frischlini* ενεπιπεν.

V. 418. κακομαντι—κακομαντιν B. et infra θαρσαλεην. Confer
Hom. Il. α. 106. Μαντι κακων, &c.

V. 419. ματὴν ὕλασ' ἀπερυκεις—Ita habent A. et B. in quo tamen est ἀπερυκης. “Subaudiendum est ἡμας, ut supra “post καλῆυσιν 133. et ita deest αὐτὸς post κατερυκεν, *Apoll.* II. 287.” &c. V. Adnot. *Merrickii*. Vulg.

ματὴν δὲ χρεῖς ἀπερ ἰσχεις.

V. 426. πατάγος—σελαη. A.

V. 427. μῦσαιτε μελιπνοοι, οἳ ἐπὶ νίκη—MS. A. legit

Ἄλλὰ χοροὶ, καὶ μούσῃ μελίπνοος· ἔδ' ἐπὶ νείκη—

et hanc lectionem (si reponamus ἐτι pro ἐπι) præfero; vix enim de Victoriâ locutus esset *Priamus*, cùm tot urbes, tot amicos, tot liberos in bello perdidisset. In edd. vetustissimis et MS. *Reim.* legitur καὶ μῦσαι μελιπνοοι.

V. 429. νεκυν—Ita legit A. B. et vulg. νεον—“Ego “malui νεκυν ex Codice A. quod huic loco opportunius videtur.” *Band.*

V. 432. καὶ ἀχρεα σιῶ πόλῃ—καὶ ἀγρία μαργαίνουσα. A. “lectio a vulgata valde distans.” *Band.* Sed etiam hæc mihi adridet; credo enim aliquem, cui displicuere τὰ ὁμοιοτελευτα—θορεσα—θεσπιζουσα—μαργαίνουσα—ex propriâ mente reposuisse ἀχρεα σιῶ πολλῇ.

V. 434. θαλιαὶ τε μελονται—Sic optime A. vulgò θαλιαὶ μολπαὶ τε; quam lectionem varii editores variè mutaverunt. Doctissimus noster *Wakefield* conjecerat θαλιαὶ τε μελονται.

V. 438. Κευθμον εἰσω θαλαμοιο—Ita habet *Band.* Κευθων ἐν θαλάμοισι. A. alii κευθμῶν εἰσῶ. V. *Mer.*

Ib. αἰκνυσα—Sic benè *Band.*—Vulgo αἰκνυσα.

V. 440. ἐβλίπε δ' ἠδὲ—Ita legit *Band.*—*Merrick* ἐβλεπεν ἠδὲ.

V. 441. πατρίδος αἰθομένης—"Iis quæ in adnotationibus
" *Anglicis* collegi ad hanc phrasem (scil. πατρίς pro πολίς) vin-
" dicandam, addi potest e *Virgilio*, *Æn.* III. 325.

" *Nos*, PATRIA INCENSA, *diversa per æquora vēta*, &c. et
Æn. V. 624.

" *Traxerit ad letum PATRIÆ sub MOENIBUS.*" *Merrick.*
Vid. sup. v. 401.

V. 445. ἀννηυστας—Sic benè A. vulgo ἀννηυτας. V. sup. 297.

V. 446. ἐπιδημιος ἐν—Hanc lectionem Codicis A. inferui,
quæ meis auribus et lenior et suavior fuit quam vulgata
ἐπιδημιος ἦν.

V. 447. ἐλαφρίζουσα—Emendationem clarissimi *Wakefield*
reponentis ἐπαφρίζουσα facilis amplector. V. ejus *Georg.*
Virg. I. 88.

V. 448. μεθημοσύνη τ' ἐκέχηται—Ita optimè legit A. Vulgo
nec sensu nec metro integer—

Ἀφραδίη τε βιβυστο μεθημοσύνη τε καὶ μὴν—V. Not. *Merr.*
βιβυστο et ἐκέχηται pro βιβυστο et κέχηται equidem reposui.

V. 450. *Virgilius*, *Æn.* II. 250.

*Vertitur interea cælum, et ruit oceano Nox,
Involvens umbra magna terramque polumque,
Myrmidonumque dolos: fusi per mania Teucri
Conticuere: sopor fessos complectitur artus.*

Et V. 265.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

V. 452. Cum his et sequentibus confer *Hom. Od.* β. 274
sqq.

V. 460. σὶ δίδωμι—Ita habet A. et ita conjecerat *Leopardus.*
Vulg. δώσω σὶ. Lectionem Codicis A. firmant Edd, anti-

quissimæ et MS. *Reim.* quæ legunt—*Ἡδὴ γὰρ σε δίδοναι.* Hic Veneris sermo summâ dicitur cum arte; nihil enim aliud vult hæc Trojanorum perpetua adjutrix quam doli Achivorum deprehensionem; et ad hanc perficiendam, *Helena* dicit—se illam *Menelao* (quem summâ injuriâ affecerat) esse daturam. Vid. *Anglicas* Adnot. *Merrickii.*

V. 461. *αὖθις ἀνέδραμεν*—Sic habet A. Vulg. *αὖτις ἀνέδραμεν.* Voce *ανέδραμεν* utitur *Homerus* sensu haud absumili.

V. 464. *Virg. Æn. VII. 813.*

“*Turbæque miratur matrum, et prospectat euntem,*

“*Attonitis inbians animis.*” *Merr.*

Hæc ex *Homero* sumpta sunt, monente *Heyne.*

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο. Od. β. 13.

V. 467. *πειρστειχυσά*—A. habet *παραστειχυσά*; sed præfero vulgatam,

Τρεῖς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφύουσα.

Hom. Od. δ. 277. q. v. &c.

Ib. *ερεθυσά*—Sic melius A. Vulg. *ερευσά.*

V. 470. *Αλγεινοί*—Sic legit A. MS. *Reim. Αλγεινά.* Vulg. *Αλγεινῇ.* Vocem *εελμενα* reposuit *Merr.* ex conjecturâ *Rhodomanni* et *Frischlini*: in plerisque *εελγμενα*, quod forsân error est pro *εεργμενα*, sæpe enim hæ voces inter se confusæ sunt. Vid. H. μ. 38. Var. lect.

V. 471. *Ἔστιν μὲν*—“Ita optime A.—*Ἐστὶν* *Εἰπιμεναι* non placet, sicuti neque *εποίησε*, vers. 473. pro quo substituit A. “*εποίησε*, versus æque ac sensus *ορθότητι* aptissimum.” *Band.*

V. 476. *κατεπαλτο*—Sic A. B. et *Reim.* perperam *κατεπαυτο.*

V. 477. ἐπειγομένου—Sic rectè A. uti edidit *Merr.*—vulg. vel ἐπειγομενος, vel ἐπειγομενος, ut habet B.

V. 478. Μαστακά—Vulgo legitur μυστακά; sed μαστακά habent A. et B. quibus consentit *Hom.*

Ἄντικλος δὲ σε γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπίσσι

Ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε

Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·

Τόφρα δ' ἔχ', ὅφρα σὲ νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

Od. δ. 286.

V. 488. Μνη φαινόμενη—Sic optimè *Band.* et *Merr.*—perperam Μνη φαινομένη. *Apoll. Rhod.* IV. 853.

ὁ γὰρ ρά οἱ ἦεν ἀκούτης,

Οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε

Ὄϊω ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴσατο.

Ex *Homero*, II. α. 197.

Στῇ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,

Οἷω φαινόμενη—

Ib. στερεή—Φωνή—Hanc lectionem Codicis A. meliorem esse duximus quam vulgatam στέρῃν—Φωνην. Similiter *Homērus*, II. φ. 451.

τότε νῶϊ βίησατο μισθὸν ἅπαντα

Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπίεμποι.

V. 495. ἐκιδασσε γυναικός—ἐκιδασσεν Ἀχαιῶν. A. γυναικῶν. B. Sed utrique Lectioni ortum dedit Librariorum oscitatio.

V. 497. καματοῖς βεβαρητοῖς κ. λ. V. sup. ad v. 450. A. legit καματῶ ἰδαϊκοῖς.

V. 499. Αὐλος—Locum corruptum, ab omnibus tamen Editoribus prætermissum, sic optimè restituit A. supra dixerat

noſter, V. 306.

οἱ δὲ παροιθεν
 Αὐλοὶ καὶ Φόρμιγγες ὁμὴν ἐλίγαινον αἰοδῶν.

Vulgò legitur—κεῖτο δὲ κάμνων Ἀλλος. κ. λ.

V. 501. πολιν—Hanc optimam conjecturam *Merrickii* confirmat A. perperam vulg. παλιν.

Ib. πολιν κατεβοσκετο—Sim. Eur. Med. 832.

αποφερομενοι—σοφίαν—et apud *Romanos*,

artus depascitur arida febris. *Virg.* Georg. III. 458.

ubi depascitur est *mediæ vocis Latinæ* exemplum. Sed hujusmodi verba jamdudum observabat sagacissimus *Wakefield*.

V. 502. Οὐδ' ὕλακῃ σκυλακων—*Apoll. Rhod.* III. 747.

καὶ τινὰ παίδων
 Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
 Οὐδὲ κυνῶν ὕλακῃ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
 Ἥχῃεις· σιγῇ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.

Et Fragmentum *Varronis* a *Senecâ* servatum; monente *Merrickio*, *Anglicis* Adnotationibus.

*Desierant latrare canes, urbesque filebant,
 Omnia noctis erant placidâ composita quiete.*

Ib. σιγῇ—σιγῇ. A.

V. 503. Φονῶν πνευσαν—Legit A. Φονὸν πνευσαν. Sed utrūm hæc an illa legatur, parum ut opinor refert. Vox πνεῶ vel genitivum vel accusativum regit. V. inf. 608.

V. 504. εἶλε—Sic optimè A. uti legendum visum est *Merrickio*, *Rhodomanno*, et *Frischlino*. Vulgò ἤκε. MS. *Reim.* et B. ἔλα. Confer II. θ. 69. κ. λ.

V. 506. Χαζετο δ'—Sic legit *Bandinius*, ut credo, e MSS.—*Merrick* omittit δ'.

V. 506-7. χαζετο δ' Ιλιοθε—Απολλων. Hunc locum provocat *Heynius*, ad *Virg. Æn. II. 351*.

*Excessere omnes, adytis arisque relictis,
Di, quibus imperium hoc steterat:*

ubi benè adnotat.—“ *V. 351 ex veteri superstitione satis notā interpretandus, quā urbes captæ vel capiendæ a Diis deferri credebantur.*”

Æschylus, Sept. c. Thebas, 220.

————— ἀλλ' ἔν θεῶς
Τὸς τῆς ἀλώσεως πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Ubi vid. *Brunck*. Confer *Merrick*, *Ang. Not.* et *Musgrave* ad *Eurip. Tro.* 27.

V. 512. πυρος γλαυκοιο σεληνη—Plurima exempla epitheti γλαυκα vel γλαυκῶπις cum *Lunâ* conjuncti videas apud *Merrick*.

V. 516. περιτροχον—Sic optimè reposuerunt *Band.* et *Merr.* pro vulgata επιτροχον, quibus consentiunt A. B. et *Reim.*

Ib. ομματος—Hâc locutione—*Lunæ vel Solis oculus*—Nihil apud optimos Scriptores est frequentius. Vid. sup. 31. ubi adnotavi *Wakefield* ad *Syl. Crit.* sect. 48. Ομμα Αιθερος, *Arist. Nub.* 285. et *Pind. Ol. III. 36.* monente *Merr.* in *Ang. Notis.* q. v.

ἰσπίρας ὀφθαλμὸν ἀντίφλεξε μήνα.

V. 519. Φιλον—Legit *Band.* Φιλον, ut opinor, ex MS. A, Φιλον B. et alii.

Ib. De locutione haud insolenti πυρὸς ἥϊαχῆα, vid. Not. Merrickianam, et Steph. Thes. in voce πυρὸς.

V. 521. παλιγνάμψοιςι—πολυγνάμψοιςι A.

V. 523. Δπαια—Hanc lectionem Codicis A. meliorem duximus quam vulgatam Δειλαια—Virg.

*Sæpe fugam Danai Troja cupiere relieta
Moliri, et LONGO fessi discedere bello.* Æn. II. 108.

V. 525. ελαυνημεν* αι δ. κ. λ.—Ita totum hunc locum exhibet A. et ita, forsan periculo meo, in textum induxi. Vulgò legitur

————— εκελευον* ελαυνομεναι δ' αρα νηες
Ωκυποροι—κ. λ.

Confer Hom. Od. γ. 157.

V. 527. εισανάγοντο—Sic optimè A. Vulgò εισανεποντο.

V. 528. Ευθαδε δη πεζοι προτεροι κιον—Sic rectè hunc locum exhibet A. perperam in editis

Ευθα δε δη ναυται προτερον κιον.

V. 530. αειρομενω—Sic habet A. MS. Reim. αγειρομενω. in editis, ιγειρομενοι.

V. 531. γλαφυρης απο γαστερος κ. λ.—Hæc vera hujus loci lectio debetur Codici A. vulgò enim extat

Οι δ' ἑτεροι γλαφυροῖο δια ξυλόχοιο θορό ες,

Qui versus huc pessimè est retractus a sup. 196.

V. 533. ενδοθι σιμβλε—Hanc præstantem Dausqueii emendationem confirmat A. malè vulgò ενδοθεν ιππυ.

V. 534. Φωλαδι τεχνη—ποικιλοτεχνη. A.

V. 535. Pro ευγυαλοιο Neander et Frischlinus velint αιγιαλοιο. Rhodomannus, "*nimis forsan audacter*," reponit αἰσσοιο. Cur his eruditis tam displicuerit vox ευγυαλον prorsus nescio; eadem enim analogiā composita est ex ευ et γυαλον vallis, quā mille aliæ voces ευκαρπια, ευμορφια, &c.

Ib. ανθισιν—Legit A. αγγιος.

*Ac, veluti in pratis, ubi apes æstate serena
Floribus infidunt variis, et candida circum
Lilia funduntur—Virg. Æn. VI. 707.*

"Ornata verò et suavis comparatio, ex Apollonio ducta loco
"cum hoc omninò comparando, Lib. I. 879 sqq. etsi et illo
"adumbrato, ex Hom. Il. β. 87 sqq." Heyne.

V. 539. κακοις—ονειροις—Confer, monente Merrick, Hom. Il. x. 496.

V. 541. εστεινετο—Sic legit A. et meâ quidem sententiâ longè melius quam vulg. εσσειετο.

————— τὰ δὲ πάντοθεν αὐτως
Στείνονται πίπλοντα περὶ σφίσι.—Apoll. II. 127. q. v.

V. 542. ανδροφονω κολοσυρτω—Sim. Eur. Tro. 559.

Φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
βοὰ κατιῖχε περιγάρμων
ἰδρας.

V. 543. Ευζονοι—"Pro ευζονοι Dausqueius legit ευζων', ex-
"pediti; Rhodomannus et Frischlinus εζειον, fervebant. Re-
"poni mallet, ni paullo longiùs a vulgari lectione recederet,
"εσσυντ' ενθα και ενθα, quoquoersus ruebant. Vide Q. Calab.
"lib. VII. v. 465." Merrick. Sed pace horum Criticorum

conjecturam eruditissimi nostri *Wakefield* liceat proponere, et secum meditetur Lector an non vera sit lectio—*ἔνθορον ἐνθα καὶ ἐνθα*. *Hom. Il. v. 623*.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ.

et *Apoll. β. 120* ————— ἔνθορε μίσσῳ

Ἐμμημαῶς βέβρυξι.—

Ὡς δὲ λέων ἐν βυσσὶ θορῶν—*Il. ι. 161*. et alia innumera.

Deest totus hic versus in A.

V. 544. *Plurima perque vias sternuntur inertia passim Corpora*—*Æn. II. 364*.

V. 545. αἶσσαι—Hæc vox mihi semper displicuit; et quòd adulterina sit, vix dubito. Legit A. αἰσσεσαι, quæ, ni fallor, veram lectionem subolet: repono igitur αἰσσεσαι vel ασσεσαι. De hâc voce, vide Dissertationem *Dawesii*, p. 229, et *Burgesii* Notam ad *Aristoph. Nub. 996*.

Μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσατλήν—

ubi videas adnotationem *Brunckii*.

Tum pavidæ tectis matres ingentibus errant. *Æn. II. 489*.

V. 548. Αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παῖσι—Pulcherrimè in hâc re *Euripides, Tro. 561*.

————— βρέφη δὲ φίλια περὶ

πέπλος ἔβαλε μητρὶ χεῖρας

ἐπτοημένας.

Confer, monente *Merrick*, *Virg. Georg. IV. 511*; et *Heynii* Notam, ubi provocat elegantissimum locum *Moschi, IV. 21* sqq.

V. 549. νεη—νεον, A.

V. 550. ἐσπευθεῖς—ἐσπευδαζέ. B.

V. 556. Ριγιδαναι—Ριγιδανῶς. A.

V. 557. ἐχόρειυσεν—Suprà χορον πολέμοιο, V. 351.

Ib. Προ πῶλον—πολιν. B.

V. 558. Κυμασι παφλαζούσα, κ. λ.—“*Typhiodorus hic loci, ut et sæpe alibi, Homerum pulchrè imitatus est. Ita enim ille, Il. N. 795.*” *Merrick.*

Οἷδ' ἴσαν, ἀργαλείων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
 Ἥ γὰρ θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θέσπεσίῳ δ' ὁμᾶδ' ἀλὶ μίσγεται, ἐν δὲ τι πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης—κ. λ.

Ib. κυμασι—πολεμοιο—“*Lucretius, V. 1288,*

“ ————— æreque belli

“ *Miscebant fluctus.*” ——— *Merr.*

V. 560. κρανομηκεις—*Homerus, Il. δ. 443.*

Οὐρανῷ ἐσθήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

Vide *Angl. Adnot. Merrickii, v. 755.*

V. 562. πολέμῳ deest in B. et *Reim.* πολέμῳ. A.

V. 563. αλλοπρόσαλλον αρωγην—*Hom. Il. ε. 830.*

————— μὴδ' ἄλξει θυρον Ἄρηα

Τύτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, αλλοπρόσαλλον.

Merr. monuit,

V. 564. Ἰάχε—Ἰσχευ. A.

Ib. ἐπ' ἀκροπολῆος—*Sic bene A. Vulg. ἐς ἀκρόπολιν. MS. Reim. ἀκροπολοισιν.*

V. 568. ἐξιδραμι—ἐξιδρακι. A.

Ἐδδειςθε δ' ὑπένεσθευ ἄναξ ἐνέων Ἀἰδωνεύς,

Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ Ἰάχε· μή οἱ ὕπερθε

Γαῖαν ἀναρήξει Ποσειδάων ἐνστήχων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Φανείη
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. II. v, 61.

Vid. Merrick. Angl. Not.

Cum toto superiori loco, grandi, et pulcherrimo, et optimis
Poetis dignissimo; confer Virgilii Æn. II. 608.

*Hic, ubi disjectas moles avolsaque saxis
Saxa vides, mixtoque undantem pulvere fumum,
Neptunus muros magnoque emota tridenti
Fundamenta quatit, totamque ab sedibus urbem
Eruit. Hic Juno Scæas sævissima portas
Prima tenet, sociumque furens a navibus agmen
Ferro adcineta vocat.*

*Jam summas arcis Tritonia, respice, Pallas
Insedit, nimbo effulgens et Gorgone sæva.*

V. 51. κινῆτο—*Erisoblinum* et *Rhodomanum* secuti ita
exhibuimus. Vulgò, metro titubante, κεινῆτο. Sed magis
mihi adridet emendatio clarissimi Wakefield—κικυκῆτο—*pertur-*
bata—confusa sunt. κικυῖ—ταρασσει—*Hefych.*

*Crudelis ubique
Luctus, ubique pavor, et plurima mortis imago.*

Æn. II. 369. et v. 298.

V. 473. Virgilius—

*Portis alii bipatentibus adsunt,
Millia quot magnis unquam venére Mycenis.* Æn. II. 330.

V. 576. ἐκαλεσεν—Sic optimè A. B. vulg. ἐκλευσεν.

*Primus se, Danaûm magna comitante caterva,
Androgeus obfert nobis, socia agmina credens
Inscius; atque ultro verbis conpellat amicis.* Æn. II. 370.

*Jamotius, qui etiam legit ἐκαλεσεν, aliquid desiderari putabat;
sed fallebatur eruditus.*

Ἄλλ' εὖ παραινῆς, κρῖπιτίσσομαι· σὺ δέ,
 Εἴ πε κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει. *Soph. Elef.* 1471.

Confer locum, ibi enim *Ægistbus*, uti supra *Androgeus*, "*sensit*
" medios delapsus in hostes." Vide etiam *Il.* δ. 204.

V. 578. Ξυνία δ' ἐχθρα—De hâc locutione vide *Merrick*,
Angl. Not. ubi, inter alia, hoc profert *Sophoclis*—

ὄν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 Φοῖνος Ἀρης οὐκ ἐξένισεν. *Elef.* 95.

Et eidem Critico assentior, *Virgilii* locum ad hunc modum
 interpretanti—

Pectore in adverso totum cui cominus ensē
Condidit assurgenti, et multâ morte recepit. *Æn.* IX. 347.

Alii autem (inter quos cl. *Heyne*) interpretantur—*retraxit*
ensē multo cum sanguine.

Apoll. Rhod. I. 1000. ——— ἡμὲν οἴστοις,

Ἡδὲ καὶ ἐγχείησι διδρυμένοι.

V. etiam *Il.* ε. 238.

V. 579. παπλαιων τε—Hanc optimam conjecturam *Wake-*
fieldianam haud paululūm confirmat A. qui legit παπλαιοντι—
 B. παπλαιοντα—perperam vulgò παπλαιων τε. Huic opponitur
 illud *Virgilii*—

—— *Rbatum vigilantem et cuncta videntem.* *Æn.* IX. v. 345.

V. 580. αλγηρῶ—αλγεινῶ. A.

Ib. βεβαρηότες—Quamvis vulgatam lectionem βεβοληότες benè
 defendit *Merrick*, tamen lectionem Codicis A. uti longè me-
 liorem in textum admisi. *Homerus*, *Od.* γ. 139.

Οἱ δ' ἦλθον οἶνῳ βεβαρηότες ὤεις Ἀχαιῶν.

et τῷ—οινοβαρες—nihil frequentius.—Totus hic locus, ut rectè
 monuit *Merrick*, ex *Homeri Odyf.* α. 554. est mutuatus.

V. 583. *επαυχειους—αστραγαλους*—Sic meliùs A. vulgò *επαυχειοις—αστραγαλοις*.

V. 584. *εξηρυεν οινος*—“ *Rbodomannus* legit *εξηρυον οινον*. “ Sed rectè forsan se habet vulgaris lectio *εξηρυεν*, verbò “ scilicet activo in notione passivâ vel neutrali adhibito: quâ “ quidem enallage sæpissimè utuntur utriusque linguæ Scrip- “ tores. Vide *Ex. Spanbeim* in *Callim. H.* in *Jov. v. 55. etc.*” *Merrick*. Vide præcipuè *Ernestum* ad locum in *Callim. E. Burgesis*, p. 388 et 494. *Dawesii* Misc. Crit. Quod ad meam sententiam attinet; equidem emendationem *Rbodomanni* lubens amplector, haud parum favente Manuscripto A. quod legit *εξηρυον οινον*: sed judicet eruditus Lector.

V. 587. *αλμα θοροντες*—Hâc locutione sæpe utuntur Poetæ:

Ημῶν δ' ἐς θυδὰς εἶδες αἶν' πρὸ τειχέων

Πυκνὴς κυβιστητῆρας ἐκπεπιευκότας. Eur. Phæ. 1185.

Et in loco suavissimo et *παθητικωτάτῳ*, ubi *Andromache* filiolum suum *Asyanaestā*, paullò ante ejus mortem, alloquitur—

Οὐκ εἰσιν Ἑκτωρ, κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,

Γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν·

Οὐ συγγένεια πατρός, ἢ ἰσχυρὸς Φρυγῶν,

Λογρὸν δὲ πῆδημ' εἰς τράχηλον ὑψόθεν

Πεσὼν ἀνοίκτως, πνέῃμ' ἀπορήξας σίθεν. Tro. 753.

V. 590. *Οἱ δ' εὐδον κ. λ.*—“ Hæc est lectio Codicis A.

“ quam utpote meliorem in textum intulimus. Cod. B. pro

“ *αχλυῖ κυμαινοντες* habet *αχλυῖ λαχοντες αθληῖοι.*” *Bandinius*.

Vulgò legitur:

Οἱ δ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλύοντι ἀέθλῳ

Ἀνδράσι νηχομένοις—

Antiquiores habent:

Οὐδ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλυῖ λαχόντες ἀθληῖοι, etc.

V. 594. *εγγυητο*—*εγγινετο* A. quod in textum recepit *Band.*

V. 595. *Σπερχομενοι*—Sic optimè A. uti legunt *Jamotius* et *Frischlinus*. Vulgò *σπερχομενοις*. “*Respexisse videtur Tryphiodorus ad ista Oppiani. Hal. II. 512.*”

“*επισπέρχων αίκοντας*”
“*Φοιταλή μάστιγι.*” *Merrick.*

V. 597. *εχραινον*—Sic habent A. B. et *Reim.*; et ita edidit *Merrick*; cæteri *εχθραινον*.

Ib. Displicet mihi το—*απενθειας*. Scribo *απενθεις*, ut ad *Danaos* referatur.

V. 599-600. *γυια Τειναμνοι*—Sic legimus, duce Codice A, olim ita exhibita sunt:

_____ *χαμαι δ' ικετήσια γυια*
Θεινόμενοι _____

Apoll. I. 1008. _____ *γυια δ' υπερθε*
Χέρση τεινάμενοι _____

Ib. *κατεκτεινοντο*—*κατεκλινοντο*. A.

V. 602. οὐ νοέοντα τοκήων κ. λ.—Similiter *Andromache*:

“Ω βαρβαρ’ ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
Τί τόνδε παῖδα κτείνειτ’ οὐδὲν αἴτιον; *Tro. 765.*”

V. 607. *ἔχον*—Sic legit A. vulg. *ἰλκον*.

V. 609. *ωδυροντο*—Vehementèr assentior *Merrickio* legenti ωρυοντο. Ωρυομένων, κραζόντων, Κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαίωντων λύκων, ἢ λείοντων, ἢ κυνῶν. *Hefych.*

V. 610. *ερουντες*—Sic optimè A. uti conjecerant *Stephanus* et *Merrickius*. Olim *ερουντας*. Vide Il. ο. 351. monuit *Merr.*

V. 611. Τὸ δὲ—Ita edidit *Merr.* et legunt A. B. et *Reim.* vulg. τὸ δὲ.

V. 612. Στελλισθῆν—Ita rectissimè A. B. et *Reim.* Vulg. Στελλισθῆν. De proprietate hujus verbi nullus aliquem occupet timor. Præter illa exempla a *Merrickio* prolata, vide plurima apud *Steph. Thes.*—*Eurip. Med.* 673.

Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θισπιωδὸν ἱστάλης;

quod rectè interpretatur *Musgravius*,

Quare verò ad umbilicum terræ vaticinium ivisti?

Confer cum hoc loco, monente *Merrick*, *Od.* θ. 517.

V. 613. Καρχαριοῖσι—Καρχαλειοῖσι A. Eadem varietas perpetuò occurrit; sed *Brunckium* secutus priorem prætulit. Vid. ejus *Apoll.* III. 1058; ubi adnotat, “Καρχαρίοι. Vulgò “καρχαλίοι. Illud tuetur auctor *Etymol. M.* p. 493. l. 1.”

Ib. ὑπερυκτὰ χειμερίην—*Apoll.* II. 123.

Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφύεσαν

Ἡματι χειμερίῳ πολλοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες

Λάθρη ἱϋρίων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομῶν. κ. λ.

Confer etiam *Virg. Æn.* II. 355. Not. *Heynii*.

V. 614. Φονοῶντες—“i. e. Φονὴ ἐπιθυμῶντες. Vide *Hesych.* et “*Suid.*” *Merr.*

V. 619. Confer *Virg. Æn.* II. 445.

Dardanidæ contra turreś ac tecta domorum

Culmina convellunt, sqq.

V. 623. Θύρας δειμαλὲς ἐλαυν—Ita edidit, et hanc notulam adjecit *Bandinius*: “Hunc locum, paucis mutatis, ita restitui—mus ex Cod. A.” Utinam nobis dixisset eruditus quæ ista fuere pauca mutata. Vulgò, sine metro aut sensu,

Θύρας τε δειμαλὲς ἐδαῖξεν Ὀδυσσεύς.

Conjecerat *Rhodomannus*:

Δειμαλις ατε θῆρας αναξ εἰαῖζεν Οδυσσεύς.

Forſan legatur—Δειμαλις ατε θῆρας εἰών, κ. λ.—εἰών pro εἰών, h. e. ελαυνών—*Suid.* εἰώσα, ελαυνούσα. Hinc forſan emendandus eſt *Hefſychius*, εἰονταν, ελαυνονταν; ubi legi malletm εἰώντων, quamvis extra ordinem erit. Εἰων, ηλαυνον. Id. *Hefſych.*

V. 624. ὑποπληξαντα—Sic rectiſſimè edidit *Band.* ut credo, ex MSS. Vulgò υποπληξαντα.

V. 625. κατα γαστέρα—Meliùs, ut opinor, και γαστέρα, ut legendum vult *Merrickius*,

V. 628. δορυκτῆτη—Sic benè A. *Merrickius* legit δορυκτῆτης; et addit, “Sic rectè *Dausqueius*; Ed. *Friſchl.* δορυκτῆτη; “cæteræ (inter quas *Band.*) δορυκτῆτης.” Cur vox δορυκτῆτη erudito viro displicuerit prorsus ignoro; sæpè enim hoc declinationis modo utuntur Poetæ. *Apoll.* I. 806. *Hom.* II. I. 343, etc.

V. 632, ſqq. *Virgilii* Æn. II. 547.

Cui Pyrrhus: Reſeres ergo hæc, et nuntius ibis
Pelidæ genitori. Illi mea triſtia facta,
Degeneremque Neoptolemum narrare memento.
Nunc morere. Hoc dicens, altaria ad ipſa trementem
Traxit, etc. Confer totum locum.

Euripid. Tro. 17. (et 487.)

————— πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
Πέπλωκε Πριάμος Ζηνὸς Ἑρκίου θανών.

De Priami nece, vide *Heynii* Excurs. II. ad *Virg.* Æn. II. 506.

V. 634. Οικτον απωσαμενος Πατρώϊον—Sic rectè edidit *Band.* ex Cod. A. Vulgò perperam οἶτον. *Leopardus*, qui locum

hunc ita legendum conjecerat, non malè interpretatur—" *re-*
" *puilians (sc. a se) misericordiam patris Achillis erga Pri-*
" *am;*" quam misericordiam narrat ipse Priamus, apud
Virg. Æn. II. 540.

*At non ille, satum quò te mentiris, Achilles
Talis in hoste fuit Priamo: sed jura fidemque
Supplicis erubuit, corpusque exsangue sepulcro
Reddidit Hectoreum, meque in mea regna remisit.*

Φράσις τῷ—οἶκτον ἀπώσαμενος—haud abfimilis extat apud *Eurip.*
Tro. 477.

Τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.

V. 636. Ita hunc, olim corruptissimum, locum benè
emendant A. et B. qui tamen pro ὑπο habet απο, et pro ηδε,
υδε. Vulgò legitur

Ἡδισθῇ, καὶ θυμὸν ἀπηλάσσει. τὰ δὲ κ. λ.

Ib. θυμὸν ἀπικλάσει—Similiter *Apoll. IV. 1077.*

ἡ δὲ νῦν κούρη
Αἰνσπαθῆς κατὰ μοῖν νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.

Et apud *Romanos*—

*Et Venus imminuit vireis, Puerique parentum
Blanditiis facilè ingenium fregère superbum.*

Lucret. V. 1016.

V. 638. ἐμελλε—ἐβαλλε A.

Ib. καὶ αὐτῷ ποταμός ὁμοιος—Ita rectè exhibet A. uti edidit
Merrick. Vulgò,

καὶ αὐτοπόταμος ὁμοιος.

V. 639. εἰσισθαι—Legit A. εἰσπεσθαι, quod non deterius.
Sic apud *Romanos sequor*—

*Ex illo qui me casus, quæ, Turne, sequantur
Bella vides.—Æn. XII. 32.*

Ib. αληθεος—A, Typographi errore, habet αλαθεος. Vulgò αληθης. De *Neoptolemi* fato, vide *Anglicas* adnotationes *Merrickii*, v. 870.

V. 642. Confer adnotationem ad v. 587, et *Eur. Tro.* 726.

Ῥίψαι δὲ πύργων δεισφει Τρωϊκῶν ἄπο.

V. 643. μενος—Hanc egregiam conjecturam *Merrickii* in textum recepimus; olim μελος. βελος A. “ita enim videtur” *posse legi*,” inquit *Bandinius*.

V. 644. εκωκυς—Vulgò contra leges metricas legitur—*εκωκυσεν Αστυνανακτα*—(v. Il. χ. 407.) Errorem me monuit noster *Wakefield*, qui proposuit *εκωκυεν*.

V. 645. *Virgilius*, *Æn.* II. 403.

*Ecce trabebatur passis Priameïa Virgo
Crinibus a templo Cassandra adytisque Minervæ,
Ad cælum tendens ardentia lumina frustra:
Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas.*

Exrip. Tro. 69.

Min. Οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσθαι με, καὶ ναὺς ἱμυς;

Nept. Οἶδ', ἦνικ' Αἴας εἶλκε Κασσάνδραν εἶπε.

V. 647. Totum hunc locum sic legit A.

Ἡ δὲ εἶπεν ἀνέευσσε θεῇ τοπρόσθεν ἀρηγῶν,
Ἄνθ' ἐνὸς Ἀργείοιο δ' ἐχώσατο—κ. λ.

Sed prætuli vulgatam, præsertim cùm *θεης* sit repetita in versu priori.

Ib. ἀρηγῶν adjectivè usurpatur, ut apud *Hom.* II. δ. 7.

Θοιαὶ μὲν Μυελᾶρ ἀρηγῶνες εἰσὶ θεῶων.

Vide etiam c. 511, etc.

V. 648. Confer Eurip. Tro. 65. et Virgilium, Æn. I. 39.
monente Merrickio.

————— Pallasne exurere classem
Argivum, atque ipsos potuit submergere ponto,
Unius ob noxam, et furias Ajacis Oilei? Iqq.

V. 650. τῆλε δὲ πατρὸς—Virgilius, Æn. II. 780.

Longa tibi exilia, et vastum maris æquor arandum:
Et terram Hesperiam venies.

V. 654, &c. Confer Il. γ. 203. Observat Merr. in
Anglicis Notis.

V. 656. “ Pro μεμνημένος A. habet χάριν, cum metri tamen
“ iacturâ.” Band.

V. 657. Κοινὴς—Κείνης A. “ Mensam Hospitalem Græcis
“ vocatam esse κοινὴν τραπέζαν notat J. Meursius ad Lycoph.
“ v. 137. allatis Heliodori et Parthenii testimoniis.” Merrick.

Ib. Θειαν—De Theano, Antenoris uxore, et sacerdote Mi-
nervæ, vide Hom. Il. ζ. 298.

V. 658. πατρίδος ἐγγυθὶ γαίης hic vult, sensu strictiori,
prope patriam URBEM, uti sup. 401; sed vide dissertationem
Merrickii, ad Angl. Not. v. 903.

V. 662. Πᾶσαν δ' ἐκ αὐτῆς ἐγώ γε—Od. γ. 113.

————— τίς κεν ἐκείνα
Πάντα γὰρ μυθήσαιο καταθητῶν ἀνθρώπων.

Virgilius, Æn. II. 361.

Quis cladem illius noctis, quis funera fando
Explicet?

V. 663. Κριναμένος, κ. λ.—Hunc versum edidit Merrick ex
MS. Reim. Conservant etiam A. et B. cum hoc tamen dif-

crimine, quod in Cod. A. præcedit, in B. sequitur v. 662. Legitur etiam κίρναμνο, in A.

V. 664. ἀπερ ἱκπον—κ. λ. *Virgilius*, *Geor.* II. ad finem—
Sed nos immensum spatiis confecimus aquor;
Et jam tempus equum fumantia solvere colla.

Vide etiam *Lucrat.* VI. 91. utrumque observante *Merrickio* *Angl.* Not.

V. 666. *Virgilius*, *Æn.* II. ad finem—
Jamque jugis summa fergebat Lucifer Ida,
Ducebatque diem—

V. 670. παπλαιουσπον, κ. λ.—*Tryphiodorus* in hujus loci descriptione (ut rectè admonuit *Merrick*) plurimum ex *Homero* mutuatus est. Vide *Od.* X. 381 sqq.

V. 672. Ἀλλ' οἱ—Optimam conjecturam *Merrickii*, in textum recepimus, cf. *Hom.* sup. citat.—Vulgò Ἀλλοι.

Ib. λινὸν θανάτοιο πανάγρω—Similiter *Epigram.* Παῦλος Σιλα-
 τιαρι—

Ἀττικὸς εἰς ξυνὴν με παναγρίος ἐλπίδα μοίρης
 Θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἰλάχνης τάφον. κ. λ.

V. *Brunckii* *Anal.* III. p. 101. et *D'Orville* ad *Char.* p. 77. Vide *Hom.* II. 1. 487.

V. 674, sqq. Ad hunc locum benè provocat *Merrickius* *Virg.* *Æn.* II. 761 sqq.

V. 679. Εργα Ποσειδαωνος—*Virg.* *Æn.* II. 624.
Tum vero omne mihi visum considerare in ignis
Ilium, et ex imo verti Neptunia Troja.

Cf. et *Æn.* III. 3.

V. 680. ἀστοίειν—αὐτοῖσιν, A.

V. 682. γοῶν—Sic rectè legit *Neander*. Vulgò γοων.

V. 683. Ηφαιστῷ—Hunc versum in editis omissum conservat A. Forfan alludit Poeta ad notam fabulam apud *Hom.*
Il. φ. ubi Xanthus a *Vulcano* exsiccat, *Junone* imperante.

V. 684. Οἱ δὲ Πολυξείνης—κ. λ. *Eurip.* Tro. 39.

Ἦι παῖς μὲν, ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖς τάφῳ,
Οἶκτρά τ' ἐτίθηκε τλημόνως Πολυξένη.

Ib. χεοντο—χέαντες. A. χαίοντες. B.

V. 686. γυναικας ἐλαγχανον—

Πολλοῖς δὲ κοκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων

Βοῶ Σκάμανδρος, δισπόας κληρουμένων. Ib. 29.

Ib. παντα—Sic legunt A. et MS. *Reim.* Vulgò παντων.

Ult. ἀναγοντο—Ita optimè A. B. *Reim.* et *Merr.* perperam
ἀνοροντο quod exhibent alii.

P O S T S C R I P T U M.

V. 296. Jam demùm video locum *Hesiodi* ita esse emendatum ab eruditissimo *Brunckio*, qui etiam pro εγγωριον, *Rubnkenio* præeunte, legit εγγωμιον.

FINIS NOTARUM.

INDEX AUCTORUM

Qui in NOTIS citantur, emendantur, vel tentantur.

ÆSCHYLUS, 506.

Apoll. Rhod. 2, 4, 15, 36, 52, 61,
66, 110, 113, 124, 125, 153, 166,
278, 331, 341, 360, 488, 502,
541, 543, 578, 599, 613, 636.
Aristophanes, 127, 516, 545.
Auctor Etymol. 613.
Bandinius, 15, 143, 162, 231, 306,
352, 358, 408, 471, 590, 623.
Barnesius, 15, 127, 198, 208.
Brunckius, 21, 31, 127, 130, 166,
193, 296, 366, 506, 545.
Burgeffius, 127, 360, 584.
Callimachus, 118.
Cicero, 114.
Dausqueius, 3, 533.
Dawesius, 11, 13, 127, 285, 296,
360, 545.
D'Orvillius, 52, 127.
Ernestus, 584.
Euripides, 2, *bi*, 21, 35, 36, 37,
62, 127, 146, 166, 198, 236, 298,
309, 340, 371, 372, 393, 405,
501, 542, 548, 587, 602, 612,
632, 634, 645, 684, 686.
Eustathius, 139.
Frischlinus, 15, 31, 161, 407, 595.
Havercampus, 341.
Heathius, 366.

Hemsterhusius, 366, 400.

Hesiodus, 139, 296, 381.

Hesychius, 15, 84, 110, 196, 316,
347, 360, 571, 609, 623.

Heynius, 2, 6, 54, 56, 139, 182,
251, 535, 578.

Homerus, 6, 15, *bi*, 30, *bi*, 36, 62,
78, 90, 99, 130, 187, 221, 309,
360, 371, 398, 402, 414, 464,
467, 478, 488, 543, 558, 560,
563, 568, 580, 647, 662.

Jamotius, 576, 595.

Leopardus, 460, 634.

Lucianus, 127, 385.

Lucretius, 341, 558, 636, 664.

Lycophron, 84.

Martialis, 185.

Merrickius, 3, 15, 21, 30, 33, 97,
118, 139, 144, 173, 185, 196,
208, 211, 222, 223, 263, 273,
292, 303, 316, 323, 352, 356,
360, 543, 609, 610, 628, 658,
672.

Meursius, 657.

Moschus, 548.

Musgravius, 208, 366, 506, 612.

Neander, 682.

Nonnus, 67.

Nov. Test. 244, *bi*, 385.

Oppianus, 595.
 Ovidius, 54.
 Paulus Silentiarius, 672.
 Pindarus, 37, 360, 516.
 Plutarchus, vel Dion. Halic. de
 Hom. 127.
 Potterus, 139.
 Rhodomannus, 279, 297, 309, 352,
 360, 535, 543, 571, 584.
 Ruhnkenius, in proëmio.
 Sophocles, 20, 78, 360, 576, 578.
 Spanhemius, 322.
 Stephanus, 31, 153, 417, 610.

Suidas, 20, 31, 347.
 Theocritus, 95, 208.
 Toupius, 106, 387.
 Tryphiodorus, passim.
 Tzetzes, 139.
 Valckenaerius, 377.
 Varro, 502.
 Virgilius, passim.
 Wakefieldius, 3, 4, 15, 21, 27, 31,
 33, 35, 78, 79, 86, 102, 110,
 112, 125, 130, 161, 162, 173,
 312, 317, 331, 341, 350, 359,
 447, 543, 571, 579, 644.

FINIS.

